

Fremsat den 14. marts 2018 af justitsministeren (Søren Pape Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer

(Mærkning og registrering af skydevåben m.v.)

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 22. november 2012, som ændret senest ved lov nr. 1681 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben, EU-Tidende 2008, nr. L 179, side 5, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/853/EU af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 om erhvervelse og besiddelse af våben, EU-Tidende 2017, nr. L 137, side 22.«

2. § 3 a, stk. 1, affattes således:

»Skydevåben og genstande omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, skal i forbindelse med fremstillingen af våbnet m.v. forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår, serienummer og, hvis det er muligt, model. Mærket skal placeres på våbnets ramme eller låsestol.«

3. I § 3 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Et skydevåbens løb eller pibe, ramme, låsestol, slæde, tromle, bundstykke og lås skal i forbindelse med fremstillingen forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår, serienummer og, hvis det er muligt, model.

Er delen for lille til at blive mærket i overensstemmelse hermed, skal den mærkes med et serienummer eller en alfanumerisk kode eller digital kode.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

4. I § 3 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 3, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 1,« til: »stk. 1 og 2,«.

5. I § 3 a, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1,« til: »stk. 1 og 2,«.

6. I § 3 a, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »land«: »og den myndighed«.

7. I § 3 a, stk. 5-7, der bliver stk. 6-8, ændres »stk. 1-4« til »stk. 1-5«.

8. I § 4 b, stk. 2, indsættes efter »stk. 1«: »og om registrering af de erhvervsdrivende«.

9. I § 4 b indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om vilkår for godkendelse og registrering af våbenmæglere.«

10. § 6 d, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Tilladelser til riflede jagtvåben til jægere udstedes med en gyldighedstid på 10 år.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 14. september 2018.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 3 a, stk. 6, i lov om våben og eksplosivstoffer forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 3 a, stk. 7, i lov om våben og eksplosivstoffer.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Baggrund

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Mærkning af skydevåben og væsentlige dele til skydevåben mv.

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Våbendirektiv III

2.1.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

2.2. Registrering af erhvervsdrivende

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Våbendirektiv III

2.2.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

2.3. Våbenmæglere

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Våbendirektiv III

2.3.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

2.4. Gyldighedstid for meddelte våbentilladelser

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Våbendirektiv III

2.4.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben (våbendirektiv III) i dansk ret.

Lovforslaget indebærer en udvidelse af våbenlovens regler om mærkning af skydevåben, bl.a. således at alle skydevåbenets væsentlige dele, som defineret i våbendirektiv III, omfattes af mærkningskravene. Mærkningen skal danne grundlag for registrering af både skydevåben og væsentlige dele til skydevåben i Politiets Våbenregister og Skytteforeningernes Våbenregister og for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Derudover foreslås det at give justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om registrering af våbenhandlere og våbenmæglere samt om våbenhandlers og våbenmægleres indberetning af transaktioner om køb og salg af skydevåben mv.

Endelig indebærer lovforslaget en ændring af reglerne for våbentilladelsers gyldighedsperiode, så tilladelser til våbensamlere og tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben fremover kun gives for en 5-årig periode modsat en 10-årig periode i dag.

1.1. Baggrund

Våbendirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv, som på den ene side har til formål at fremme et velfungerende indre marked for skydevåben i EU samt på den anden side sikre et højt sikkerhedsniveau for EU-borgerne.

Våbendirektiv I (Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben) blev indført som følge af ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser i EU fra den 1. januar 1993. Med ophævelsen af kontrollen med besiddelse af visse skydevåben ved EU's indre grænser anså man det således for påkrævet at indføre regler, der ville gøre det muligt at udføre kontrol i medlemsstaterne. Direktivet indeholder med henblik herpå regler om erhvervelse og besiddelse af skydevåben samt om overførsel af skydevåben mellem medlemsstaterne.

Våbendirektiv II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben) havde primært til formål at bringe våbendirektivet i overensstemmelse med FN's våbenprotokol (Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime – resolution vedtaget af FN's generalforsamling den 8. december 2005), med henblik på EU's ratifikation af våbenprotokollen. Våbenprotokollen har til formål at fremme, lette og styrke samarbejdet mellem de kontraherende stater med henblik på at forebygge, bekæmpe og udrydde ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition til skydevåben gennem bl.a. indførelsen af et fælles begrebsapparat, så alle kontraherende stater opererer med den samme forståelse af begreberne skydevåben, dele til skydevåben og ammunition.

Våbenprotokollen stiller krav til mærkning og registrering af skydevåben, udveksling af oplysninger og en pligt til at kriminalisere dels ulovlig fremstilling af og handel med skyde-

våben og dele, komponenter samt ammunition til skydevåben, dels forfalskning, ødelæggelse, bortfjernelse og ændring af de mærker, der kræves på skydevåben.

Mærkningskravene skal i øvrigt ses i sammenhæng med FN's våbenresolution (International Instrument to Enable States to Identify and Trace, in a Timely and Reliable Manner, Illicit Small Arms and Light Weapons), der skal sætte staterne i stand til i tide og på pålidelig vis at identificere og spore ulovlige håndskydevåben og lette våben. Våbenresolutionen skal efter sit indhold ses som et supplement til våbenprotokollen og fortolkes i overensstemmelse hermed. FN's våbenresolution er politisk forpligtende for Danmark.

Våbendirektiv III er vedtaget i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 (indre markedshjemmel), og er ikke omfattet af retsforbeholdet.

Direktivet er vedtaget som led i opfølgningen på de terroregreb, der fandt sted i Paris og København i 2015.

Med direktivet lægges der op til at øge fokus på at sikre sporbarheden af skydevåben og væsentlige dele til skydevåben gennem nye fælles mærkningsregler og nye regler om registrering af både skydevåben og væsentlige dele til skydevåben i medlemsstaternes dataregistreringssystemer.

Derudover fastsætter direktivet krav om registrering af våbenhandlere og våbenmæglere, herunder regler om indberetning af oplysninger for våbenhandlere og våbenmæglere til medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Disse forpligtelser bliver gennemført med dette lovforslag og senere ændringer af administrative forskrifter.

Direktivets regler om signal- og salutvåben, deaktiverede våben, reglerne for udstedelse af tilladelser til visse skydevåben, herunder halvautomatiske skydevåben, forventes gennemført i våbenlovgivningen ved en senere ændring af bl.a. bekendtgørelse nr. 1444 af 1. december 2016 med senere ændringer (våbenbekendtgørelsen).

Endelig forpligtes medlemsstaterne til at indføre regler for opbevaring af skydevåben mv., regler for køb og salg af våben via fjernkommunikationsteknik, f.eks. internettet og registrering af våbensamlere.

Disse krav vurderes at være i overensstemmelse med gældende dansk ret og medfører således ikke behov for ændringer.

Våbendirektiv III er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Mærkning af skydevåben og væsentlige dele til skydevåben mv.

2.1.1. Gældende ret

Efter våbenlovens § 3 a, stk. 1, skal skydevåben samt genstande, der fremtræder som skydevåben og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, i forbindelse med fremstillingen af våbnet mv. forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår og serienummer, eller et andet unikt brugervenligt mærke med en numerisk eller alfanumerisk kode til identifikation af fremstillingslandet. Mærket skal placeres på våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe.

Det følger af § 3 a, stk. 2, at mærket på skydevåben og genstande omfattet af stk. 1, der indføres fra et land uden for EU, tillige skal angive importland og importår. Er et skydevåben mv. ved indførslen fra et land uden for EU ikke mærket i overensstemmelse med stk. 1, skal skydevåbnet mv. af importøren forsynes med et sådant mærke. Mærkningskravene efter denne bestemmelse gælder ikke ved midlertidig indførsel, herunder transit.

Desuden skal skydevåben og genstande omfattet af stk. 1, der overgår fra statslig ejendom til permanent civil brug, endvidere forsynes med et mærke, der angiver det land, der foretager overdragelsen, jf. § 3 a, stk. 3. Mærkningen skal forestås af den myndighed, der overdrager skydevåbnet mv.

Efter § 3 a, stk. 4, skal ammunition til et skydevåben i forbindelse med fremstillingen forsynes med et mærke, der angiver ammunitionstype og -kaliber, fabrikantens navn og sendingens identifikationsnummer. Mærket skal placeres på hver pakke færdig ammunition.

Derudover følger det af § 3 a, stk. 6, at justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om den i stk. 1-4 nævnte mærkning, herunder om udførelsen af denne mærkning.

I medfør af § 3 a, stk. 7, kan justitsministeren endvidere fastsætte bestemmelser om, at der skal foretages mærkning af de i våbenlovens § 1 nævnte våben mv. ud over de i stk. 1-4 nævnte tilfælde og om udførelsen af denne mærkning.

Våbenbekendtgørelsens §§ 54-56 fastsætter de nærmere regler for mærkningen af bl.a. skydevåben.

I medfør af våbenbekendtgørelsens § 55 skal mærkning af skydevåben ske ved, at mærket indhugges eller indgraveres i

våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe. Mærket skal bl.a. indeholde oplysninger om fabrikantens navn eller en numerisk kode til identifikation af fabrikanten, fremstillingslandets officielle navn eller landekode, våbnets fremstillingsår og våbnets serienummer.

Politiet kan i medfør af våbenbekendtgørelsens § 56 pålægge indehavere af skydevåben samt genstande, der fremtræder som skydevåben og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, og indehavere af signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben, som ikke har et fabriksnummer, at forsyne disse med et identifikationsnummer efter politiets nærmere bestemmelse.

Våbenlovens § 3 a, som implementerede mærkningskravene i våbendirektiv II, blev indsat i våbenloven ved lov nr. 538 af 26. maj 2010. For en nærmere gennemgang af indholdet og forpligtelserne i medfør af våbenprotokollen og våbendirektiv II for så vidt angår mærkning af skydevåben mv. henvises til pkt. 3.1. -3-5. i bemærkningerne til lov nr. 538 af 26. maj 2010, jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 147 som fremsat, side 15.

Efter våbenlovens § 3 b, er det forbudt at forvanske, ødelægge, ændre eller fjerne mærker, der er påført våben mv. i henhold til § 3 a.

Overtrædelse af våbenlovens §§ 3 a og 3 b straffes med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år, jf. våbenlovens § 10, stk. 1. Efter våbenlovens § 10, stk. 4, kan der pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

2.1.2. Våbendirektiv III

Det følger af direktivets art. 1, stk. 3, litra a, og præambelbetragtning 6 og 8 til direktivet, at medlemsstaterne skal sikre, at alle skydevåben eller alle væsentlige dele til skydevåben, der fremstilles eller importeres til Unionen den 14. september 2018 eller derefter, er forsynet med en tydelig, permanent og unik mærkning straks efter fremstillingen og senest før markedsføringen heraf eller straks efter importen til Unionen.

Med væsentlige dele til skydevåben forstås i medfør af direktivets art. 1, stk. 1, nr. 2, løbet, rammen, låsestolen, herunder i givet fald både øvre og nedre låsestol, slæden, tromlen, bundstykket eller låsen, idet de som særskilte genstande hører ind under den kategori, i hvilken det skydevåben, som de er eller skal være en del af, er klassificeret.

Der stilles desuden i medfør af direktivets art. 1, stk. 3, litra a, krav om, at den omhandlede unikke mærkning skal angive

ve fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, serienummer og fremstillingsår, hvis dette ikke allerede er en del af serienummeret, og model, hvor det er muligt. Dette berører ikke en eventuel påsætning af fabrikantens varemærke. Hvis en væsentlig del er for lille til at blive mærket i overensstemmelse med denne artikel, skal den i det mindste mærkes med et serienummer eller en alfanumerisk eller digital kode.

Bestemmelsen har til formål at øge sporbarheden af alle skydevåben og væsentlige dele samt at lette deres frie bevægelighed. Desuden skal mærkningen sikre, at alle skydevåben og væsentlige dele til skydevåben kan registreres i medlemsstaternes dataregistreringssystemer.

Bestemmelsen forpligter ligeledes medlemsstaterne til at sikre, at hver basispakke med komplet ammunition forsynes med mærkning med angivelse af fabrikantens navn, sendings (parti)s identifikationsnummer samt kaliber og ammunitionstype.

Desuden skal medlemsstaterne i medfør af bestemmelsen sikre, at der ved overførsel af et skydevåben eller væsentlige dele heraf fra deres statslige lagre med henblik på permanent civil brug påsættes en unik mærkning, der gør det muligt at identificere den overførende enhed.

Kravene til mærkning af skydevåben og væsentlige dele, der er af særlig historisk betydning, fastlægges i medfør af bestemmelsen i overensstemmelse med national ret.

Det følger af våbendirektiv III's art. 1, stk. 3 a, at det i medfør af en ny art. 2 a i våbendirektivet overlades til Kommissionen at vedtage gennemførelsesretsakter med tekniske specifikationer for mærkningen.

2.1.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Efter våbenlovens § 3 a, stk. 1, skal skydevåben samt genstande, der fremtræder som skydevåben, og som følge af konstruktionen eller det anvendte materiale kan ombygges hertil, i forbindelse med fremstillingen af våbnet mv. forsynes med et unikt mærke på våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår og serienummer, eller et andet unikt brugervenligt mærke med en numerisk eller alfanumerisk kode til identifikation af fremstillingslandet.

Våbendirektiv III's krav til mærkning af skydevåben adskiller sig fra kravene i våbenloven ved, at det i medfør af direktivet er muligt *enten* at angive fabrikantens navn eller fa-

brikantens mærke. Mærkningen skal endvidere – hvis det er muligt – angive modellen for skydevåbnet.

Producenter, importører mv. kan efter de gældende regler vælge at mærke skydevåbnet med et andet unikt og brugervenligt mærke med en numerisk eller alfanumerisk kode til identifikation af fremstillingslandet. Denne mulighed for alternativ mærkning vil i medfør af direktivet fremover kun kunne anvendes på væsentlige dele til skydevåben, hvis den væsentlige del er for lille til at blive mærket i overensstemmelse de nye mærkningskrav i direktivet.

Det foreslås derfor, at våbenlovens § 3 a, stk. 1, ændres i overensstemmelse hermed.

Våbendirektivet stiller endvidere krav om, at alle væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand skal mærkes særskilt.

Det foreslås derfor at indsætte en ny bestemmelse, hvorefter et skydevåbens væsentlige dele i direktivets forstand skal mærkes særskilt, jf. forslaget til en ny bestemmelse i våbenlovens § 3 a, stk. 2. Mærkningen vil efter bestemmelsen skulle påføres et skydevåbens løb eller pibe, ramme, låsestol, slæde, tromle, bundstykke og lås. Kravet om mærkning vil desuden finde anvendelse på væsentlige dele til skydevåben, som er importeret til landet fra lande uden for EU, jf. den foreslåede ændring af § 3 a, stk. 2, som bliver stk. 3.

I overensstemmelse med direktivets art. 1, stk. 3, litra a, foreslås desuden en præcisering af våbenlovens § 3 a, stk. 3, som bliver stk. 4, som indebærer, at der ved overførsel af et skydevåben eller væsentlige dele heraf fra statslige lagre med henblik på permanent civil brug påsættes en unik mærkning, der ud over et mærke, der angiver det land, der foretager overdragelsen, også gør det muligt at identificere den overførende myndighed.

De udvidede mærkningskrav har til formål at forbedre sporbarheden af et skydevåbens enkelte dele. Direktivet indeholder som følge heraf en række krav til medlemsstaternes registrering af skydevåben, jf. afsnit 2.1.2.

Direktivets krav til registrering af oplysninger om skydevåben mv. vil blive gennemført ved en ændring af våbenbekendtgørelsen og våbencirkulæret, da det forventes at medføre ændringer af Politiets Våbenregister og reglerne om Skytteforeningernes Våbenregister, jf. våbenbekendtgørelsens § 17.

Kravene til registrering træder i kraft den 14. december 2019, jf. våbendirektiv III's art. 2, stk. 2.

Det bemærkes, at reglerne om mærkning af ammunition i medfør af § 3 a, stk. 4, vurderes at være i overensstemmelse med kravene til mærkning af ammunition i medfør af våbendirektivet, og der lægges ikke op til ændringer heraf.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-7, og bemærkningerne hertil.

2.2. Registrering af erhvervsdrivende

2.2.1. Gældende ret

I medfør af våbenlovens § 1, stk. 1, jf. § 2, stk. 1 og 2, meddeler justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilladelse til erhvervelse og besiddelse af skydevåben mv.

Tilladelse meddeles som udgangspunkt til et eller flere konkrete våben og ikke som en generel tilladelse til et ikke nærmere specificeret antal våben. En sådan generel tilladelse kan dog i visse tilfælde meddeles erhvervsdrivende.

Det følger således af våbenlovens § 4 b, stk. 1, at justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, efter ansøgning kan meddele erhvervsdrivende generel tilladelse til med henblik på erhvervsmæssig handel eller anden erhvervsmæssig virksomhed at erhverve og besidde de i § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 7-10, og § 4 nævnte genstande.

I medfør af § 4 b, stk. 2, er justitsministeren bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af tilladelser efter stk. 1.

Efter våbenbekendtgørelsens §§ 42 og 43 kan politiet meddele erhvervsdrivende generel tilladelse til dels at erhverve og besidde våben og ammunition mv. med henblik på videresalg, dels at besidde våben mv. med henblik på reparation, service og anden erhvervsmæssig virksomhed, så den erhvervsdrivende ikke i hvert enkelt tilfælde skal ansøge om særskilt våbentilladelse.

Meddelelse af en generel tilladelse forudsætter, at den erhvervsdrivende og dennes ansatte opfylder vandelskravet i våbenbekendtgørelsens § 48, dvs. de pågældendes personlige forhold og hidtidige vandel ikke må gøre det betænkeligt at imødekomme ansøgningen. Det er endvidere et krav, at de pågældende har et rimeligt kendskab til våben (og våbenhandel) og har mulighed for at opbevare (og forhandle) våbenene på betryggende måde, samt at det i øvrigt efter en konkret vurdering må anses for ubetænkeligt at give tilladelsen. Politiet kan fastsætte yderligere vilkår for tilladelsen.

Erhvervsdrivende, der i medfør af våbenbekendtgørelsens §§ 42 og 43 er meddelt en generel tilladelse til at erhverve

og/eller besidde skydevåben mv. med henblik på videresalg, reparation, service mv., skal føre en såkaldt våbenbog, der er godkendt af politiet, jf. våbenbekendtgørelsens § 44.

I våbenbogen skal der gøres optegnelser over samtlige køb og salg af skydevåben samt over samtlige skydevåben, der er indleveret til reparation, opbevaring eller taget i kommission mv. Optegnelserne skal foretages på en sådan måde, at der kan ske identifikation af de enkelte våben ved optegnelse af type, mærke, model, kaliber og fabriktionsnummer eller identifikationsnummer.

Desuden skal optegnelserne kunne danne grundlag for identifikation af den erhvervsdrivendes leverandører, erhververe og de, der indgår aftale om reparation mv.

Våbenbøgerne opbevares af den erhvervsdrivende. Ved ophør af den pågældendes erhvervsvirksomhed, eller når tilladelse efter § 42 eller § 43 ophører, overdrages våbenbøgerne til politiet. En erhvervsdrivende skal desuden efter politiets nærmere bestemmelse løbende indberette de oplysninger, som er indført i våbenbogen, til politiet, jf. våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 5, og politiet har til enhver tid adgang til at kontrollere både våbenlagre og våbenbøger, jf. bekendtgørelsens § 44, stk. 2.

Derudover følger det af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1-3, at det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, han dertil bemyndiger, bl.a. at fremstille, herunder samle, skydevåben mv., dele, der er specielt konstrueret eller modificeret til et skydevåben, og som er væsentlige for anvendelsen af våbnet, herunder aftagelige magasiner, bundstykker, baskyler, løb, låsestole, piber, rammer, slæder og tromler samt ammunition til skydevåben, derunder også patronhylstre, tændskruer, fænghætter, brandrør og projektiler.

2.2.2. Våbendirektiv III

I direktivets art. 1, stk. 1, nr. 9, defineres en våbenhandler som enhver fysisk eller juridisk person, hvis erhvervmæssige aktivitet helt eller delvis består i enten fremstilling, handel, ombytning, udlejning, reparation, ændring eller ombygning af skydevåben eller væsentlige dele heraf eller fremstilling, handel, ombytning, ændring eller ombygning af ammunition.

Det følger af præambelbetragtning 5, at rent private, ikke-kommercielle aktiviteter såsom manuel ladning eller genladning af ammunition fra ammunitionsdele til eget brug eller ændringer af skydevåben eller væsentlige dele, der ejes af den pågældende person, såsom ændringer af kolber eller sigtemidler eller vedligeholdelse for at afhjælpe nedslidning af væsentlige dele, ikke i direktivets forstand bør betragtes som

aktiviteter, som det kun vil være tilladt for en våbenhandler at foretage.

I medfør af direktivets art. 1, stk. 3, skal hver medlemsstat etablere en ordning til regulering af våbenhandleres virksomhed. Sådanne ordninger skal mindst omfatte foranstaltninger i form af registrering af våbenhandlere, der arbejder på den pågældende medlemsstats område, godkendelse eller autorisation for handelsvirksomhed på den pågældende medlemsstats område, og en kontrol af den pågældende våbenhandlers personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer. Når der er tale om en juridisk person, skal kontrollen vedrøre både den juridiske person og den eller de fysiske personer, der leder virksomheden.

Derudover følger det af bestemmelsen, at våbenhandlere i hele deres erhvervsaktive periode skal føre et register, hvori ethvert skydevåben og enhver væsentlig del, der er omfattet af direktivet, og som de modtager eller afgiver, opføres sammen med oplysninger, der gør det muligt, at det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele kan identificeres og spores, herunder navnlig type, mærke, model, kaliber og serienummer samt navn og adresse på den person, der har leveret, og den person, der har erhvervet skydevåbnet mv.

Ligeledes følger det af bestemmelsen, at våbenhandlere ved virksomhedens ophør skal overdrage det pågældende register til de kompetente nationale myndigheder.

Medlemsstaterne skal desuden i medfør af bestemmelsen sikre, at våbenhandlere, der er etableret på deres område, indberetter transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele, til de nationale kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse, at våbenhandlere har en elektronisk forbindelse til disse myndigheder til sådanne indberetninger, og at myndighedernes dataregistreringssystemer ajourføres straks efter modtagelsen af oplysninger om sådanne transaktioner.

Det følger af præambelbetragtning 10, at effektiv udveksling af oplysninger mellem på den ene side våbenhandlere og på den anden side de nationale kompetente myndigheder er vigtigt, for at dataregistreringssystemet kan fungere effektivt. Våbenhandlere bør derfor give oplysninger til de nationale kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse. Med henblik herpå bør de nationale kompetente myndigheder etablere en elektronisk forbindelse for våbenhandlere, som kan omfatte indgivelse af oplysningerne pr. e-mail eller direkte gennem en database eller et andet register.

Endelig følger det af art. 1, stk. 9, i direktivet, at våbenhandlere kan afvise enhver transaktion vedrørende erhvervelse af komplette patroner eller dele af ammunition, som de med ri-

melighed anser for mistænkelig som følge af arten eller omfanget, og at våbenhandlere skal indberette ethvert forsøg på at gennemføre en sådan transaktion til de kompetente myndigheder. I præambelbetragtning 19 er det uddybet, at en transaktion kan anses for mistænkelig, hvis den f.eks. omfatter mængder, der er usædvanlige til privat brug, hvis køberen forekommer ubekendt med anvendelsen af ammunitionen, eller hvis køberen insisterer på at betale kontant og samtidig er uvillig til at fremlægge identifikationsbevis.

2.2.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Våbendirektiv III præciserer den gældende definition af hvervet som våbenhandler og gør samtidig hvervet betinget af en autorisation eller godkendelse og en kontrol af den pågældende våbenhandlers personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer.

Efter Justitsministeriets opfattelse opfylder de allerede gældende krav til fremstillere og våbenhandlere i våbenlovens § 1 og våbenbekendtgørelsens §§ 42-45 og § 48 og fremstillere af skydevåben efter våbenlovens § 1 direktivets krav om godkendelse eller autorisation som våbenhandler.

Våbendirektivet stiller som noget nyt krav til registrering af våbenhandlere, herunder fremstillere, ligesom der stilles krav om, at transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand samt forsøg på mistænkelige transaktioner af ammunition, indberettes til myndighederne.

En gennemførelse af kravene til registrering af våbenhandlere og indberetning om transaktioner kan mest hensigtsmæssigt ske ved en udvidelse af de gældende regler i våbenbekendtgørelsen. Det foreslås derfor, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser herom, jf. forslaget til våbenlovens § 4 b, stk. 2.

Det vil i den forbindelse blive fastsat, at politiet er ansvarlig for registreringen af våbenhandlere og fremstillere af skydevåben og for at modtage indberetninger om transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele til skydevåben. Desuden vil indberetninger om mistænkelige transaktioner skulle foretages til politiet.

Kravene til registrering af våbenhandlere, herunder fremstillere, og indberetning af transaktioner vil blive gennemført senest den 14. december 2019, hvor forpligtelserne i direktivet træder i kraft, jf. våbendirektiv III's art. 2, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

2.3. Våbenmæglere

2.3.1. Gældende ret

Efter våbenlovens § 7 b er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren, eller den, ministeren bemyndiger dertil, som mellemmand at forhandle eller arrangere transaktioner, som indebærer overførsel af de i § 6, stk. 1, nævnte våben mv. mellem lande uden for EU. Det er endvidere forbudt at købe og sælge disse våben mv. som led i en overførsel mellem lande uden for EU eller i øvrigt arrangere en sådan overførsel som ejer af de nævnte våben.

Efter våbenlovens § 7 b, stk. 2, gælder forbuddet ikke handlinger, som foretages i et andet EU-land, eller handlinger, som foretages uden for EU af personer med fast ophold i udlandet. Det er således alene formidlingsaktiviteter (indgåelse af købs- og salgsaftaler samt arrangering og forhandling af overførsler), som foretages på dansk område, eller som foretages uden for EU af personer med fast bopæl i Danmark, som kræver dansk tilladelse.

Justitsministeren kan i henhold til lovens § 7 b, stk. 3, bestemme, at forbuddet i stk. 1 skal gælde overførsel af våben og ammunition af enhver art. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

Våbenlovens § 7 b blev indsat ved lov nr. 555 af 24. juni 2005 om ændring af våbenloven (Folketingstidende 2004-05, tillæg A, side 5714) med det formål at gennemføre EU's fælles holdning af 23. juni 2003 om kontrol med våbenmæglervirksomhed (2003/468/FUSP) samt de politiske forpligtelser, som Danmark ved vedtagelser i FN, OSCE, og Wassenaar Arrangementet har påtaget sig til at indføre kontrol med våbenformidling.

2.3.2. Våbendirektiv III

I medfør af direktivets art. 1, stk. 1, nr. 9, er en våbenmægler enhver anden fysisk eller juridisk person end en våbenhandler, hvis erhvervmæssige aktivitet helt eller delvis består i enten forhandling eller tilrettelæggelse af transaktioner med henblik på køb, salg eller levering af skydevåben, væsentlige dele heraf eller ammunition eller tilrettelæggelse af overførsel af skydevåben, væsentlige dele eller ammunition inden for en medlemsstat, mellem to medlemsstater, fra en medlemsstat til et tredjeland eller fra et tredjeland til en medlemsstat.

Det følger af direktivets art. 1, stk. 3, at hver medlemsstat – i lighed med kravene vedrørende våbenhandlere som gennemgået under pkt. 2.2.2 – skal etablere en ordning til regulering af våbenmæglers virksomhed, herunder registrering af våbenmæglere, der arbejder på den pågældende medlems-

stats område, godkendelse eller autorisation, og en kontrol af den pågældende våbenmæglers personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer. Når der er tale om en juridisk person, skal kontrollen på samme vis vedrøre både den juridiske person og den eller de fysiske personer, der leder virksomheden.

Derudover skal våbenmæglere i medfør af bestemmelsen – som det også er tilfældet med våbenhandlere – i hele deres erhvervsaktive periode føre et register, hvori ethvert skydevåben og enhver væsentlig del heraf, der er omfattet af direktivet, og som de modtager eller afgiver, opføres sammen med oplysninger, der gør det muligt, at det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele kan identificeres og spores, herunder navnlig type, mærke, model, kaliber og serienummer samt navn og adresse på den person, der har leveret, og den person, der har erhvervet skydevåbnet mv.

Ved virksomhedens ophør skal våbenmægleren efter bestemmelsen overdrage det pågældende register til de kompetente nationale myndigheder.

Desuden skal også våbenmæglere indberette transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele, til de nationale kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse på samme vis som våbenhandlere, jf. pkt. 2.2.2.

Det følger af præambelbetragtning 4, at våbenmæglere også bør være omfattet af forpligtelserne for våbenhandlere, der er relevante for våbenmægleres aktiviteter, for så vidt som de er i stand til at opfylde de pågældende forpligtelser, og i det omfang disse ikke opfyldes af en våbenhandler for så vidt angår samme underliggende transaktion.

Endelig følger det af art. 1, stk. 9, i direktivet, at våbenmæglere kan afvise enhver transaktion vedrørende erhvervelse af komplette patroner eller dele af ammunition, som de med rimelighed anser for mistænkelig som følge af arten eller omfanget, og skal indberette ethvert forsøg på at gennemføre en sådan transaktion til de kompetente myndigheder. I præambelbetragtning 19 er det uddybet, at en transaktion kan anses for mistænkelig, hvis den f.eks. omfatter mængder, der er usædvanlige til privat brug, hvis køberen forekommer ubekendt med anvendelsen af ammunitionen, eller hvis køberen insisterer på at betale kontant og samtidig er uvillig til at fremlægge identifikationsbevis.

2.3.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Våbendirektiv III præciserer den gældende definition af hvervet som våbenmægler og gør samtidig hvervet betinget af en autorisation eller godkendelse samt kontrol af den på-

gældende våbenmæglers personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer.

Våbenmæglervirksomhed kan i medfør af våbendirektiv III finde sted inden for en medlemsstat, mellem to medlemsstater, fra en medlemsstat til et tredjeland eller fra et tredjeland til en medlemsstat.

Direktivet stiller krav om, at der skal ske en registrering af våbenmæglere, ligesom der stilles krav om, at våbenmæglere indberetter transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand uden unødigt forsinkelse samt forsøg på mistænkelige transaktioner af ammunition, hvis ikke der sker indberetning vedrørende transaktionerne ved en våbenhandler.

En gennemførelse af kravene til godkendelse og registrering af våbenmæglere samt indberetning om transaktioner kan mest hensigtsmæssigt ske ved udstedelse af regler herom i våbenbekendtgørelsen.

Det foreslås derfor at indsætte en ny bestemmelse i våbenloven, som bemyndiger justitsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om mæglervirksomhed samt om indberetning af transaktioner, jf. forslaget til våbenlovens § 4 b, stk. 3.

Justitsministeriet vil i den forbindelse indføre krav til godkendelse eller autorisation som våbenmægler i lighed med de gældende regler for våbenhandlere, jf. våbenbekendtgørelsens §§ 42-45 og § 48.

Det vil blive fastsat, at politiet er ansvarlig for registreringen af våbenmæglere og for at modtage indberetninger om transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele til skydevåben. Desuden vil indberetninger om mistænkelige transaktioner skulle foretages til politiet.

Kravene til registrering af våbenmæglere og indberetning af transaktioner vil blive gennemført senest den 14. december 2019, hvor forpligtelserne i direktivet træder i kraft, jf. våbendirektiv III's art. 2, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

2.4. Gyldighedstid for meddelte våbentilladelser

2.4.1. Gældende ret

Tilladelser til skydevåben meddeles som udgangspunkt for 5 år, jf. våbenlovens § 6 d, stk. 1. Dog er gyldighedstiden for pistoler kun 2 år.

Det følger af våbenlovens § 6 d, stk. 2, at tilladelser til våbensamlere og til riflede jagtvåben til jægere udstedes med en gyldighedstid på 10 år. Tilsvarende gælder tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben.

Signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben er omfattet af våbenlovens kontrolordning, jf. § 1, stk. 1, nr. 8. Efter våbencirkulærets § 6 gives tilladelse til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben kun i særlige tilfælde, f.eks. til personer, der godtgør at have brug for våbnet til nødsignalf afgivelse, hundetræning, sportsarrangementer, salutter mv.

Efter våbenbekendtgørelsens § 48 kan våbentilladelse, samtykke til våbenpåtegning og jagttegn samt andre tilladelser eller godkendelser efter våbenloven og våbenbekendtgørelsen kun gives til personer, om hvis personlige forhold og hidtidige vandel, der ikke foreligger oplysninger, som gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen.

Derudover kan tilladelser og samtykker efter våbenloven eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, til enhver tid tilbagekaldes, jf. våbenlovens § 2 f.

2.4.2. Våbendirektiv III

Efter våbendirektivets art. 1, stk. 7, litra a, skal tilladelser til at besidde et skydevåben tages op til regelmæssig revision med højst fem års mellemrum. En tilladelse kan fornyes eller forlænges, hvis de betingelser, tilladelsen blev udstedt på baggrund af, stadig er opfyldt.

2.4.3. Justitsministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

For at sikre, at våbenlovgivningens angivelse af tilladelsers gyldighed fortolkes i overensstemmelse med våbendirektivets krav om regelmæssig revision med højst fem års mellemrum, foreslås det, at tilladelser til våbensamlere og til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben, som tidligere havde en gyldighedstid på 10 år, fremover meddeles med en gyldighedsperiode på fem år.

Der lægges ikke op til at ændre gyldighedstiden for tilladelser til riflede jagtvåben, som derfor fortsat vil være 10 år. Der lægges i den forbindelse vægt på, at det er en forudsætning for at få tilladelse til et riflet jagtvåben, at ansøgeren har et gyldigt jagttegn. Et jagttegn kan kun udstedes med

samtykke fra politiet, og samtykket fra politiet skal fornyes årligt.

Det er således Justitsministeriets vurdering, at kravet om, at tilladelser til at besidde et skydevåben skal tages op til regelmæssig revision med højst fem års mellemrum særligt for så vidt angår riflede jagtvåben er opfyldt i medfør af de gældende regler og praksis. Der lægges i den forbindelse særligt vægt på, at politiet årligt skal meddele samtykke til fornyelse af jagttegn.

Våbentilladelse til pistoler vil fortsat blive meddelt for en periode på to år. Det bemærkes i den forbindelse, at pistoler i våbenlovgivningen betegnes som særligt farlige skydevåben, som der kun under ganske særlige omstændigheder kan meddeles tilladelse til, hvorfor der af sikkerhedsmæssige og politifaglige årsager ikke lægges op til en ændring heraf.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre udgifter til systemmæssige ændringer af Politiets Våbenregister, således at der blandt andet kan ske registrering af de nye oplysninger, som følger af de nye mærkningskrav, samt indberetninger af transaktioner. Udgifterne afholdes inden for politiets eksisterende ramme.

Lovforslaget vil desuden indebære et øget ressourceforbrug i politiet til blandt andet registrering af våbenhandlere og -mæglere samt administrationen af indberetninger om transaktioner. Udgifterne hertil afholdes inden for politiets eksisterende ramme.

Kravene til registrering og indberetning om transaktioner træder først i kraft den 14. december 2019.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Det er Justitsministeriets vurdering, at lovforslagets krav til mærkning og registrering vil medføre visse begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Der stilles allerede i dag i våbenlovgivningen krav om, at skydevåben skal mærkes. De nye krav til mærkning af væ-

sentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, jf. lovforslagets pkt. 2-3, vil kunne medføre visse begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for producenter og importører af skydevåben og væsentlige dele til skydevåben.

Efter Rigspolitiets oplysninger er der ca. 300 våbenhandlere i Danmark. Populationen omfatter også enkelte erhvervsdrivende, som er meddelt tilladelse til at fremstille skydevåben (producenter).

Det er vanskeligt at vurdere de præcise økonomiske konsekvenser, som afhænger af den enkelte virksomheds størrelse, og hvordan den enkelte virksomhed indretter sine forretningsgange.

Samlet set er det dog Justitsministeriets vurdering, at de erhvervsøkonomiske konsekvenser er af begrænset omfang, herunder set i forhold til antallet af berørte virksomheder.

Det bemærkes, at lovforslagets bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte bestemmelser om indberetning om transaktioner, hvor virksomhederne udover at skulle indføre oplysningerne i våbenbogen også uden unødigt ophold skal indberette oplysningerne til politiet, forventes at medføre begrænsede administrative omkostninger for våbenhandlere og evt. våbenmæglere.

Våbenhandlere skal allerede i dag føre en våbenbog, hvor oplysninger om transaktioner skal indføres. Denne forpligtelse vil fremover gælde for væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand. Samlet set er det Justitsministeriets vurdering, at tidsforbruget til denne opgave vil være af begrænset omfang, idet der anslås 5-10 minutters yderligere registreringstid per uge for den enkelte virksomhed.

Det forventede tidsforbrug til indberetning af oplysninger vedrørende transaktioner, som f.eks. kan foregå per e-mail, vurderes i vidt omfang at være begrænsede, og indberetningsforpligtelsen vurderes således samlet ikke at overstige 5 minutter på daglig basis for den enkelte virksomhed.

Samlet set forventes lovforslaget således at påføre erhvervet og de enkelte virksomheder visse begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser. Lovforslaget skønnes ikke herudover at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet mv.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har modtaget lovforslaget i præhøring.

TER vurderer samlet set, at lovforslaget vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet for under 4 mio. kr. årligt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget kan medføre udgifter til systemmæssige ændringer af Skytteforeningernes Våbenregister, således at der blandt andet kan ske registrering af de oplysninger, som følger af de nye mærkningskrav.

Desuden vil lovforslaget kunne medføre øget administration i forhold til løbende opdatering af Skytteforeningernes Våbenregister, som administreres af DGI, Dansk Skytte Union og Dansk Firmidrætsforbund.

Kravene til registrering træder først i kraft den 14. december 2019.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben.

Direktivet skal gennemføres i dansk ret senest den 14. september 2018. Direktivets art. 4, stk. 3 og 4, om registrering af erhvervsdrivende og våbenmæglere samt registrering af oplysninger i dataregistreringssystemerne skal være gennemført senest den 14. december 2019, jf. direktivets art. 2, stk. 2.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. januar 2018 til den 20. februar 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Amnesty International, Copenhagen Business School, Juridisk Institut, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Våbenhandlerforening, Dansk Erhverv, Dansk Firmidrætsforbund, DI, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Militaria Forening, Dansk Skytte Union, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Våbenhandlere, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, DGI Skydning, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Team Effektiv Regulering, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Friluftsrådet, Fængselsforbundet, HK Landsklubben Danmarks Dom-

stole, HK Landsklubben Kriminalforsorgen, HK Landsklubben Politiet, Institut for Menneskerettigheder, Jagttegnslærerforeningen i Danmark, Justitia, KL, Kriminalforsorgsforeningen, Københavns Universitet, Det Juridiske Fakultet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Nordisk Våbenforum, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigsom-

budsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Samtlige byretter, Syddansk Universitet, Juridisk Institut, Sø- og Handelsretten, Vestre Landsret, Vaabenhistorisk Selskab, Østre Landsret, Aalborg Universitet, Juridisk Institut, og Aarhus Universitet, Juridisk Institut.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil medføre udgifter til systemmæssige ændringer af Politiets Våbenregister, således at der blandt andet kan ske registrering af de nye oplysninger, som følger af de nye mærkningskrav samt indberetninger af transaktioner. Udgifterne afholdes inden for politiets eksisterende ramme.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget indebærer et øget ressourceforbrug i politiet til blandt andet registrering af våbenhandlere og -mæglere samt administrationen af indberetninger om transaktioner. Udgifterne hertil afholdes inden for politiets eksisterende ramme.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget kan medføre udgifter til systemmæssige ændringer af Skytteforeningernes Våbenregister, således at der blandt andet kan ske registrering af de oplysninger, som følger af de nye mærkningskrav. Desuden vil lovforslaget kunne medføre øget administration i forhold til løbende opdatering af Skytteforeningernes Våbenregister.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 om erhvervelse og besiddelse af våben, EU-Tidende 2017 nr. L 137, side 22.	
Overholdelse af de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt X)	Ja X	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der indsættes i fodnoten til lovens titel en henvisning for at angive, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF som ændret ved Euro-

pa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 om erhvervelse og besiddelse af våben, EU-Tidende 2017 nr. L 137, side 22.

Til nr. 2

Efter våbenlovens § 3 a, stk. 1, skal skydevåben og genstande omfattet af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, i forbindelse med fremstillingen af våbnet m.v. forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår og serienummer, eller et andet unikt brugervenligt mærke med en numerisk eller alfanumerisk

kode til identifikation af fremstillingslandet. Mærket skal placeres på våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen, så skydevåben og genstande omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, i forbindelse med fremstillingen af våbnet mv. skal forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår, serienummer og, hvis det er muligt, model. Mærket skal placeres på våbnets ramme eller låsestol.

Forslaget til ændring af våbenlovens § 3 a, stk. 1, giver mulighed for, at mærkningen af skydevåben mv. enten kan angive fabrikantens navn eller mærke. Desuden stilles der krav om, at mærkningen skal omfatte model, hvis det er muligt, og at mærket skal placeres på våbnets ramme eller låsestol i overensstemmelse med direktivet. Kravet gælder således ikke i tilfælde, hvor det f.eks. på grund af våbendelens størrelse ikke er fysisk muligt at angive model i forbindelse med mærkningen.

Ændringen af mærkets placering til våbnets ramme eller låsestol skal ses i sammenhæng med, at dele til skydevåben, som i våbendirektiv III's forstand vurderes som væsentlige, også skal mærkes jf. ændringen i § 1, nr. 3. Derfor vil skydevåbenets løb eller pibe i overensstemmelse med de gældende regler fortsat skulle mærkes, men mærkningsforpligtelsen følger nu af den foreslåede bestemmelse i våbenlovens § 3 a, stk. 2.

Mærkningsforpligtelsen vil alene omfatte skydevåben mv., der er omfattet af våbenlovens kontrolordning, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 1. Våben, der er undtaget kontrolordningen, jf. våbenlovens § 1, stk. 2 (luft- og fjederbøsser, kulsyredrevne hardball- og paintballvåben, slagterapparater mv.), og lovens § 1, stk. 3, jf. våbenbekendtgørelsens § 1 (visse våben fremstillet før 1870), er således ikke omfattet af mærkningskravet.

Kravene til mærkning vil alene gælde skydevåben mv., der fremstilles eller importeres fra lande uden for EU efter lovens ikrafttræden.

Skydevåben mv., der fremstilles eller importeres inden denne dato, vil fortsat være omfattet af de mærkningskrav, der følger af de hidtil gældende regler.

Der lægges ikke op til at ændre mærkningskravene til skydevåben mv. af historisk betydning, der fortsat vil være omfattet af de generelle mærkningsregler.

Efter retsplejelovens og straffelovens bestemmelser om beslaglæggelse og konfiskation er der mulighed for at beslag-

lægge og konfiskere skydevåben mv., som har været genstand for en ulovlig handling eller frygtes anvendt hertil. Bestemmelserne herom vil også finde anvendelse på forhold omfattet af de foreslåede ændringer af våbenlovens § 3 a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger og de særlige bemærkninger til § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Efter våbenlovens § 3 a, stk. 1, skal skydevåben og genstande omfattet af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, i forbindelse med fremstillingen af våbnet m.v. forsynes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår og serienummer, eller et andet unikt brugervenligt mærke med en numerisk eller alfanumerisk kode til identifikation af fremstillingslandet. Mærket skal placeres på våbnets låsemekanisme og på våbnets løb eller pibe.

Våbendirektiv III forpligter medlemsstaterne til at indføre et krav om mærkning af væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand.

Det foreslås i § 1, nr. 3, at indsætte en bestemmelse (§ 3 a, stk. 2) om mærkning af væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, som indebærer, at et skydevåbens løb, ramme, låsestol, slæde, tromle, bundstykke eller lås fremover vil skulle mærkes med et unikt mærke, der angiver fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, fremstillingsår, serienummer og, hvis det er muligt, model.

Hvis en del er for lille til at blive mærket i overensstemmelse hermed, skal den i stedet mærkes med et serienummer eller en alfanumerisk kode eller digital kode.

Mærkningsforpligtelsen vil alene omfatte dele til skydevåben mv., som er omfattet af våbenlovens kontrolordning, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 1. Dele til våben, der er undtaget kontrolordningen, jf. våbenlovens § 1, stk. 2 (luft- og fjederbøsser, kulsyredrevne hardball- og paintballvåben, slagterapparater mv.), og lovens § 1, stk. 3, jf. våbenbekendtgørelsens § 1 (visse våben fremstillet før 1870), er således ikke omfattet af mærkningskravet.

Kravene til mærkning vil desuden alene gælde dele til skydevåben mv., der fremstilles efter lovens ikrafttræden.

Dele til skydevåben, som efter ordlyden er omfattet af bestemmelsen i § 3 a, stk. 2, men som er fremstillet inden lovens ikrafttræden, vil derfor være omfattet af de hidtil gældende regler.

Efter retsplejelovens og straffelovens bestemmelser om beslaglæggelse og konfiskation er der mulighed for at beslaglægge og konfiskere skydevåben mv., som har været genstand for en ulovlig handling eller frygtes anvendt hertil. Bestemmelserne herom vil også finde anvendelse på forhold omfattet af den foreslåede ændring.

Mærkningskrav for væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand vil – ligesom kravet til mærkning af skydevåben – være omfattet af våbenlovens § 10, hvorfor overtrædelse heraf straffes med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år, ligesom der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Derudover indebærer lovforslaget ikke ændring af forbuddet i våbenlovens § 3 b eller reglerne om straf og konfiskation mv. i medfør af bestemmelsen, jf. nærmere herom pkt. 6.-7. i bemærkningerne til lov nr. 538 af 26. maj 2010.

Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af våbenlovens § 3 a, stk. 2, der bliver stk. 3, at mærket på skydevåben mv., der indføres fra et land uden for EU, tillige skal angive importland og importår. Er et våben m.v. ved indførslen fra et land uden for EU ikke mærket i overensstemmelse med stk. 1, skal våbnet m.v. af importøren forsynes med et sådant mærke. Mærkningskravene efter denne bestemmelse gælder ikke ved midlertidig indførsel, herunder transit.

Det foreslås i § 1, nr. 4, at henvisningen til de krav, der gælder for skydevåben mv., som importeres fra lande uden for EU, også omfatter den foreslåede § 3 a, stk. 2, således at dette også gælder væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand.

Det medfører, at der stilles krav til mærkning af væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, der indføres til Danmark fra et land uden for EU. Skydevåben mv. med sådan oprindelse vil således – ud over det mærke der kræves efter den foreslåede § 3 a, stk. 2 – tillige skulle mærkes med importland og importår.

Hvis en sådan genstand ved indførslen fra et land uden for EU ikke allerede er behørigt mærket, vil det påhvile importøren at sikre, at der ved indførslen sker mærkning som påkrævet. Mærkningsforpligtelsen vil ikke gælde midlertidig indførsel, herunder transit.

Kravene til mærkning vil alene gælde væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, der indføres fra et land uden for EU efter lovens ikrafttræden.

Disse dele til skydevåben, der importeres fra et land uden for EU inden denne dato, vil derfor være omfattet af de mærkningskrav, der følger af de hidtil gældende regler.

Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af våbenlovens § 3 a, stk. 3, der bliver stk. 4, at skydevåben mv., der overgår fra statslig ejendom til permanent civil brug, skal forsynes med et mærke, der angiver det land, der foretager overdragelsen. Mærkningen skal forestås af den myndighed, der overdrager våbnet m.v.

Forslagets § 1, nr. 5, indebærer, at væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, som overgår fra statslig ejendom til permanent civil brug, også omfattes af mærkningsforpligtelserne.

Kravene til mærkning vil alene gælde væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, der overføres fra statslige lagre med henblik på permanent civil brug efter lovens ikrafttræden.

Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

I medfør af våbenlovens § 3 a, stk. 3, der bliver stk. 4, skal skydevåben mv., der overgår fra statslig ejendom til permanent civil brug, forsynes med et mærke, der angiver det land, der foretager overdragelsen. Mærkningen skal forestås af den myndighed, der overdrager våbnet m.v..

Våbendirektiv III forpligter medlemsstaterne til at indføre et krav om, at skydevåben eller væsentlige dele heraf, der overføres fra deres statslige lagre med henblik på permanent civil brug påsættes en unik mærkning, der gør det muligt at identificere den overførende enhed.

Det foreslås derfor i § 1, nr. 6, at det tilføjes i § 3 a, stk. 3, der bliver stk. 4, at mærkningen – ud over det land, der foretager overdragelsen – ligeledes skal gøre det muligt at identificere den myndighed, der foretager overdragelsen.

Kravene til mærkning vil alene gælde skydevåben og væsentlige dele til skydevåben i direktivets forstand, der overføres fra statslige lagre med henblik på permanent civil brug efter lovens ikrafttræden.

Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring i § 1, nr. 7, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, og indebærer, at bemyndigelsesbestemmelserne i stk. 5-7, der bliver stk. 6-8, også finder anvendelse på den nye foreslåede bestemmelse, jf. § 1, nr. 3.

Der henvises til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det følger af våbenlovens § 4 b, stk. 1, at justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, efter ansøgning kan meddele erhvervsdrivende generel tilladelse til med henblik på erhvervmæssig handel eller anden erhvervmæssig virksomhed at erhverve og besidde de i § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 7-10, og § 4 nævnte genstande.

I medfør af § 4 b, stk. 2, er justitsministeren bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af tilladelser efter stk. 1.

Våbendirektiv III stiller som noget nyt krav om, at der skal ske en registrering af våbenhandlere, ligesom der stilles krav om, at våbenhandlere indberetter transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele uden unødigt forsinkelse, samt forsøg på transaktioner af ammunition, som forekommer mistænkelige.

Våbenlovgivningen indeholder ikke i dag særskilte bestemmelser om registrering af våbenhandlere.

Det foreslås derfor i § 1, nr. 8, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om vilkår for godkendelse og registrering af erhvervsdrivende (våbenhandlere).

Der lægges op til, at kravene til registrering af våbenhandlere og indberetning om transaktioner vil blive gennemført ved udstedelse af administrative forskrifter herom.

Bemyndigelsen vil blive udmøntet i våbenbekendtgørelsen. Der vil i den forbindelse blive fastsat regler om den prakti-

ske fremgangsmåde for registrering og indberetning af transaktioner.

Desuden vil der fremadrettet ske registrering af våbenproducenter, ligesom det vil blive fastsat som vilkår for tilladelsen, at der sker registrering, samt at der skal ske indberetning på samme vis som for erhvervsdrivende med en forhandlertilladelse.

Kravene til registrering af våbenhandlere og indberetning om transaktioner træder først i kraft den 14. december 2019, jf. våbendirektiv III's art. 2, stk. 2.

Justitsministeriet vil derfor inden 14. december 2019 gennemføre disse forpligtelser ved udstedelse af administrative forskrifter herom.

Som anført under pkt. 2.2.2. medfører direktivet ikke, at rent private, ikke-kommercielle aktiviteter såsom manuel ladning eller genladning af ammunition fra ammunitionsdele til eget brug eller ændringer af skydevåben eller væsentlige dele heraf, der ejes af den pågældende person, såsom ændringer af kolber eller sigtemidler eller vedligeholdelse for at afhjælpe nedslidning af væsentlige dele skal omfattes af kravene til våbenhandlere.

Derfor vil det fortsat være muligt som privatperson at blive meddelt en tilladelse til genladning af ammunition uden at blive omfattet af registrerings- og indberetningsreglerne.

Desuden vil det også fortsat være muligt, at et skydevåbens pibe- eller låsedele eller dele af baskyler ved istandsættelse fornys. Tilsvarende gælder aftagelige magasiner til skydevåben, jf. våbenlovens § 2, stk. 3.

Der henvises til pkt. 2.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Efter våbenlovens § 7 b er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren, eller den, ministeren bemyndiger dertil, som mellemmand at forhandle eller arrangere transaktioner, som indebærer overførsel af de i § 6, stk. 1, nævnte våben mv. mellem lande uden for EU. Det er endvidere forbudt at købe og sælge disse våben mv. som led i en overførsel mellem lande uden for EU eller i øvrigt arrangere en sådan overførsel som ejer af de nævnte våben.

Efter våbenlovens § 7 b, stk. 2, gælder forbuddet ikke handlinger, som foretages i et andet EU-land, eller handlinger, som foretages uden for EU af personer med fast ophold i udlandet. Det er således alene formidlingsaktiviteter (indgåelse

af købs- og salgsaftaler samt arrangering og forhandling af overførsler), som foretages på dansk område, eller som foretages uden for EU af personer med fast bopæl i Danmark, som kræver dansk tilladelse.

Justitsministeren kan i henhold til lovens § 7 b, stk. 3, bestemme, at forbuddet i stk. 1 skal gælde overførsel af våben og ammunition af enhver art. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

Våbendirektiv III stiller som noget nyt krav om, at våbenmæglerhvervet betinges af en autorisation eller godkendelse og en kontrol af den pågældende våbenmæglers personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer, ligesom der stilles krav om, at der skal ske en registrering af våbenmæglere.

Desuden stilles der også krav om, at våbenmæglere indberetter transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele uden unødigt forsinkelse, hvis ikke der sker indberetning vedrørende transaktionerne ved en våbenhandler. Forsøg på transaktioner af ammunition, som forekommer mistænkelige, skal desuden indberettes til myndighederne.

Det foreslås derfor i § 1, nr. 9, at der indsættes et nyt stk. 3 i våbenlovens § 4 b, hvorefter justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om vilkår for godkendelse og registrering af våbenmæglere.

Justitsministeren vil herefter være bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om godkendelse og registrering af våbenmæglere i relation til mæglervirksomhed vedrørende skydevåben, ammunition mv. Bemyndigelsen vil blive udmøntet i våbenbekendtgørelsen. Det vil i den forbindelse blive fastsat som en betingelse for registrering og godkendelse, at der foretages indberetning af transaktioner.

Det er derudover hensigten at fastsætte regler om den praktiske fremgangsmåde for registrering og godkendelse af våbenmæglere. Det vil blive fastsat, at det er politiet, som skal forestå registreringen af våbenmæglere og desuden modtage indberetninger om transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele til skydevåben samt forsøg på transaktioner vedrørende ammunition mv., som forekommer mistænkelige.

Kravene til registrering af våbenmæglere og indberetning af transaktioner træder først i kraft den 14. december 2019, jf. våbendirektiv III's art. 2, stk. 2.

Justitsministeriet vil derfor inden 14. december 2019 fastsætte de administrative retningslinjer med henblik på gennemførelse af disse forpligtelser.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Efter den gældende bestemmelse i våbenlovens § 6 d, stk. 2, meddeles tilladelser til våbensamlere og til riflede jagtvåben til jægere med en gyldighedstid på 10 år. Tilsvarende gælder tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben.

Våbendirektiv III stiller krav om, at tilladelser til skydevåben mv. omfattet af direktivet fremadrettet skal tages op til regelmæssig revision med højst fem års mellemrum.

Det foreslås i § 1, nr. 10, at det fremover kun er tilladelser til riflede jagtvåben til jægere, som udstedes med en gyldighedstid på 10 år.

Det vil medføre, at tilladelser til våbensamlere og tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben fremadrettet vil blive meddelt for en periode på fem år.

Der tilsigtes i øvrigt ingen ændring af bestemmelsens anvendelsesområde.

Generelt meddeler politiet i medfør af våbenbekendtgørelsens § 48 afslag på en ansøgning om våbentilladelse, herunder tilladelse til riflede jagtvåben og samtykke til jagttegn, hvis politiet finder det betænkeligt, at en ansøger til en våbentilladelse har adgang til våben, og der kan være en begrundet mistanke om, at våben vil kunne blive misbrugt.

Ved denne afgørelse undersøger politiet, hvorvidt den pågældende eksempelvis er straffet for personfarlig kriminalitet, besiddelse af euforiserende stoffer eller overtrædelse af våbenloven, ligesom det tillige vil indgå i vurderingen, hvis politiet er bekendt med, at den pågældende færdes i eksempelvis bandemiljøer. På baggrund af en konkret vurdering i medfør af disse oplysninger, vil politiet herefter træffe afgørelse om, hvorvidt våbenbesiddelse findes betænkeligt.

Det er en forudsætning for at få en tilladelse til riflede jagtvåben, at ansøger har et gyldigt jagttegn.

Et jagttegn kan kun udstedes med samtykke fra politiet og skal fornys årligt. Dette indebærer, at politiet årligt undersøger, om ansøgeren opfylder kravet i våbenbekendtgørelsens § 48. Opfylder ansøgeren ikke betingelsen i våbenbekendtgørelsens § 48, meddeles der afslag på samtykke til jagttegn, og tilladelser i medfør af våbenlovgivningen vil blive tilbagekaldt, jf. våbenlovens § 2 f.

Personer, som ikke fornyer deres jagttegn, underrettes af politiet om, at forholdet vedrørende den manglende fornyelse af jagttegnet skal bringes i orden straks, idet der samtidig gøres opmærksom på, at vedkommende er i ulovlig besiddelse af våben for så vidt angår riflede jagtvåben.

Der henvises til pkt. 2.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 14. september 2018, hvor våbendirektiv III senest skal være gennemført, jf. direktivets art. 2, stk. 1.

Det følger af direktivets art. 2, stk. 2, at bl.a. reglerne om registrering af våbenhandlere og våbenmæglere samt indberetningsforpligtelserne for våbenhandlere og våbenmæglere, jf. pkt. pkt. 2.2.3. og 2.3.3., først træder i kraft den 14. december 2019.

De administrative forskrifter, som skal udstedes i medfør af lovforslagets § 1, nr. 8 og 9, vil derfor først træde i kraft den 14. december 2019.

Det foreslås i stk. 2, at de nuværende regler om mærkning af skydevåben mv. forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 3 a, stk. 7, i lov om våben og eksplosivstoffer.

Det indebærer, at skydevåben mv., der er fremstillet eller importeret fra lande uden for EU før den 14. september 2018, vil være underlagt de hidtil gældende regler for mærkning af skydevåben mv. Skydevåben og væsentlige dele til skydevåben mv., der fremstilles eller importeres fra lande uden for EU efter den 14. september 2018, vil være omfattet af de nye regler om mærkning, jf. lovforslagets punkt 2.1.3.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det følger af bestemmelsen, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1005 af 22. november 2012, som
ændret senest ved lov nr. 1681 af 26. december
2017, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennem-
fører dele af Europa-Parlamentets og Rådets di-
rektiv 2008/51/EF af 21. maj 2008 om ændring
af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse
og besiddelse af våben, EU-Tidende 2008, nr.
L 179, side 5, dele af Europa-Parlamentets og
Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om
forenkling af vilkår og betingelser for overfør-
sel af forsvarsrelaterede produkter inden for
Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 146, si-
de 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv 2017/853/EU af 17. maj 2017 om æn-
dring af Rådets direktiv 91/477/EØF som ænd-
ret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv
2008/51/EF af 21. maj 2008 om erhvervelse og
besiddelse af våben, EU-Tidende 2017, nr. L
137, side 22.«

§ 3 a. Skydevåben og genstande omfattet af § 1,
stk. 1, nr. 1, skal i forbindelse med fremstillingen
af våbnet m.v. forsynes med et unikt mærke, der
angiver fabrikantens navn, fremstillingsland eller -
sted, fremstillingsår og serienummer, eller et andet
unikt brugervenligt mærke med en numerisk eller
alfanumerisk kode til identifikation af fremstil-
lingslandet. Mærket skal placeres på våbnets låse-
mekanisme og på våbnets løb eller pibe.

2. § 3 a, stk. 1, affattes således:

»Skydevåben og genstande omfattet af § 1, stk.
1, nr. 1, skal i forbindelse med fremstillingen af
våbnet m.v. forsynes med et unikt mærke, der an-
giver fabrikantens navn eller mærke, fremstillings-
land eller -sted, fremstillingsår, serienummer og,
hvis det er muligt, model. Mærket skal placeres på
våbnets ramme eller låsestol.«

3. I § 3 a indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Et skydevåbens løb eller pibe, ramme,
låsestol, slæde, tromle, bundstykke og lås skal i
forbindelse med fremstillingen forsynes med et
unikt mærke, der angiver fabrikantens navn eller
mærke, fremstillingsland eller -sted, fremstillings-
år, serienummer og, hvis det er muligt, model. Er
delen for lille til at blive mærket i overensstem-

Stk. 2. ...

Stk. 3. Skydevåben og genstande omfattet af stk. 1, der overgår fra statslig ejendom til permanent civil brug, skal endvidere forsynes med et mærke, der angiver det land, der foretager overdragelsen. Mærkningen skal forestås af den myndighed, der overdrager våbnet m.v.

Stk. 4...

Stk. 5. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan meddele dispensation fra de i stk. 1-4 nævnte bestemmelser.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om den i stk. 1-4 nævnte mærkning, herunder om udførelsen af denne mærkning.

Stk. 7. Justitsministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om, at der skal foretages mærkning af de i § 1 nævnte våben m.v. ud over de i stk. 1-4 nævnte tilfælde, og om udførelsen af denne mærkning.

§ 4 b. ...

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af tilladelser efter stk. 1.

§ 6 d. ...

Stk. 2. Tilladelser til våbensamlere og til riflede jagtvåben til jægere udstedes dog med en gyldighedstid på 10 år. Tilsvarende gælder tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben.

Stk. 3-4...

melse hermed, skal den mærkes med et serienummer eller en alfanumerisk kode eller digital kode.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

4. I § 3 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 3, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 1,« til: »stk. 1 og 2,«.

5. I § 3 a, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1,« til: »stk. 1 og 2,«.

6. I § 3 a, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »land«: »og den myndighed«.

7. I § 3 a, stk. 5-7, der bliver stk. 6-8, ændres »stk. 1-4« til »stk. 1-5«.

8. I § 4 b, stk. 2, indsættes efter »stk. 1«: »og om registrering af de erhvervsdrivende«.

9. I § 4 b indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om vilkår for godkendelse og registrering af våbenmæglere.«

10. § 6 d, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Tilladelser til riflede jagtvåben til jægere udstedes med en gyldighedstid på 10 år.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/853**af 17. maj 2017****om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 91/477/EØF ⁽³⁾ fastlagde en ledsageforanstaltning for det indre marked. Det skabte ligevægt mellem dels forpligtelsen til at sikre en vis fri bevægelighed for visse skydevåben og væsentlige dele heraf inden for Unionen og dels nødvendigheden af at regulere den frihed ved hjælp af visse sikkerhedsgarantier, som er egnede til disse produkter.
- (2) Der er behov for yderligere forholdsmæssige forbedringer af visse aspekter af direktiv 91/477/EØF for at imødegå misbrug af skydevåben til kriminelle handlinger og i betragtning af de seneste terrorhandlinger. I den forbindelse opfordrede Kommissionen i sin meddelelse af 28. april 2015 om »Den europæiske dagsorden om sikkerhed« til, at der foretages en revision af nævnte direktiv og fastlægges en fælles tilgang til deaktivering af skydevåben for at forhindre reaktivering og kriminelles brug af dem.
- (3) Når skydevåben erhverves og besiddes på lovlig vis i overensstemmelse med direktiv 94/477/EØF, finder nationale bestemmelser om bæretilladelse til våben eller om jagt eller konkurrence-skydning anvendelse.
- (4) I direktiv 91/477/EØF bør definitionen af våbenmægler forstås således, at den omfatter enhver fysisk eller juridisk person, herunder partnerskaber, og udtrykket »levere« bør forstås således, at det omfatter udlån og udlejning. Da våbenmæglere leverer tjenesteydelser, der svarer til de tjenesteydelser, som våbenhandlernes leverer, bør de også være omfattet af direktiv 91/477/EØF med hensyn til de forpligtelser for våbenhandlere, der er relevante for våbenmægleres aktiviteter, for så vidt som de er i stand til at opfylde de pågældende forpligtelser, og i det

omfang disse ikke opfyldes af en våbenhandler for så vidt angår samme underliggende transaktion.

- (5) En våbenhandlers aktiviteter omfatter ikke blot fremstilling, men også en ændring eller ombygning af skydevåben, væsentlige dele heraf og ammunition, f.eks. afkortelse af et komplet skydevåben, der medfører, at de skifter kategori eller underkategori. Rent private, ikkekommercielle aktiviteter såsom manuel ladning eller genladning af ammunition fra ammunitionsdele til egen brug eller ændringer af skydevåben eller væsentlige dele, der ejes af den pågældende person, såsom ændringer af kolber eller sigtemidler eller vedligeholdelse for at afhjælpe nedslidning af væsentlige dele, bør ikke betragtes som aktiviteter, som det kun vil være tilladt for en våbenhandler at foretage.
- (6) For at øge sporbarheden af alle skydevåben og væsentlige dele samt for at lette deres frie bevægelighed bør alle skydevåben eller væsentlige dele heraf påsættes en tydelig, permanent og unik mærkning og registreres i medlemsstaternes dataregistreringssystemer.
- (7) Optegnelserne i dataregistreringssystemerne bør indeholde alle oplysninger, som gør det muligt at kæde et skydevåben sammen med dets ejer, og bør omfatte fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, skydevåbnets type, mærke, model, kaliber og serienummer eller en eventuel unik mærkning på skydevåbnets ramme eller låsestol. Andre væsentlige dele end rammen eller låsestolen bør registreres i dataregistreringssystemerne under samme reference som det skydevåben, som de skal være en del af.
- (8) For at undgå, at mærkning let slettes, og for at præcisere, hvilke væsentlige dele der bør bære mærkningen, bør der indføres fælles EU-regler for mærkning. Disse regler bør kun gælde for skydevåben eller væsentlige dele, der fremstilles eller importeres til Unionen den 14. september 2018 eller derefter, når de markedsføres, mens skydevåben og dele, der fremstilles eller importeres til Unionen inden denne dato, fortsat bør være omfattet af de mærknings- og registreringskrav i henhold til direktiv 91/477/EØF, der finder anvendelse indtil denne dato.
- (9) I betragtning af skydevåbens og væsentlige deles farlige karakter og holdbarhed er det med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder er i stand til at spore skydevåben og væsentlige dele i forbindelse med administrative og strafferetlige procedurer, og under hensyntagen til nationale procedureregler nødvendigt, at fortegnelser i dataregistreringssystemerne opbevares i en periode på 30 år efter destruktionsdatoen af de pågældende skydevåben og væsentlige dele. Adgang til disse fortegnelser og alle relevante personoplysninger bør begrænses til kompetente myndigheder og bør kun gives i op til ti år efter destruktionsdatoen af det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele med henblik på meddelelse eller inddragelse af tilladelser eller med henblik på toldsager, herunder eventuel pålæggelse af administrative sanktioner, og i op til 30 år efter destruktionsdatoen af det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele, hvis sådan adgang er nødvendig af hensyn til håndhævelsen af strafferetten.
- (10) Det er vigtigt med en effektiv udveksling af oplysninger mellem på den ene side våbenhandlere og -mæglere og på den anden side de nationale kompetente myndigheder, for at dataregistreringssystemet kan fungere effektivt. Våbenhandlere og -mæglere bør derfor give oplysninger til de nationale kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse. Med henblik herpå bør de nationale kompetente myndigheder etablere en elektronisk forbindelse for våbenhandlere og -mæg-

lere, som kan omfatte indgivelse af oplysningerne pr. e-mail eller direkte gennem en database eller et andet register.

- (11) Hvad angår medlemsstaternes pligt til at have et monitoreringssystem for at sikre, at betingelserne for en tilladelse til et skydevåben er opfyldt gennem hele dens varighed, bør medlemsstaterne afgøre, om evalueringen skal omfatte en forudgående lægeundersøgelse eller psykologisk vurdering.
- (12) Med forbehold af national ret vedrørende erhvervsansvar bør evalueringen af relevante medicinske eller psykologiske oplysninger ikke antages at pålægge lægen eller andre personer, der giver sådanne oplysninger, ansvar, hvis skydevåben, der besiddes i overensstemmelse med direktiv 91/477/EØF, misbruges.
- (13) Skydevåben og ammunition bør opbevares sikkert, når de ikke er under umiddelbart opsyn. Hvis skydevåben og ammunition ikke opbevares i et sikringsskab, bør de opbevares adskilt fra hinanden. Når skydevåbenet og ammunitionen skal overdrages til en transportvirksomhed med henblik på transport, bør transportvirksomheden være ansvarlig for korrekt tilsyn og opbevaring. Kriterierne for korrekt opbevaring og sikker transport bør fastlægges i national lovgivning under hensyntagen til antallet og kategorien af de pågældende skydevåben og den pågældende ammunition.
- (14) Direktiv 91/477/EØF bør ikke berøre medlemsstaters regler, som tillader lovlige transaktioner, der involverer skydevåben, væsentlige dele samt ammunition gennem postordresalg, internethandel eller aftale om fjernsalg som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU ⁽⁴⁾, f.eks. ved hjælp af online-auktionskataloger eller rubrikannoncer, telefon eller e-mail. Det er dog vigtigt, at identiteten af parterne i sådanne transaktioner og deres lovlige adgang til at gennemføre sådanne transaktioner kan kontrolleres og faktisk bliver kontrolleret. For så vidt angår køberne er det derfor hensigtsmæssigt at sikre, at deres identitet og eventuelt deres tilladelse til erhvervelse af et skydevåben, væsentlige dele eller ammunition kontrolleres af en godkendt eller autoriseret våbenhandler eller -mægler eller af en offentlig myndighed eller en repræsentant for denne myndighed, senest ved leveringen.
- (15) Der bør for de farligste skydevåben indføres strengere regler i direktiv 91/477/EØF for at sikre, at det med nogle begrænsede og behørigt begrundede undtagelser ikke er tilladt at erhverve, besidde eller handle med sådanne skydevåben. Hvis disse regler ikke overholdes, bør medlemsstaterne træffe alle passende foranstaltninger, som kan omfatte beslaglæggelse af sådanne skydevåben.
- (16) Medlemsstaterne bør imidlertid have mulighed for at tillade erhvervelse og besiddelse af skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A, når det er nødvendigt til uddannelsesmæssige, kulturelle, herunder film- og teatermæssige, forskningsmæssige eller historiske formål. De autoriserede personer kan bl.a. omfatte bøssemagere, afprøvningsfaciliteter, fabrikanter, godkendte eksperter, retsmedicinere og i visse tilfælde personer involveret i film- eller tv-optagelser. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at give enkeltpersoner tilladelse til at erhverve og besidde skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A med henblik på nationalt forsvar, såsom i forbindelse med frivillig militær uddannelse i henhold til national lovgivning.

-
- (17) Medlemsstaterne bør have mulighed for at vælge at meddele anerkendte museer og samlere tilladelse til at erhverve og besidde skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A, hvor det er nødvendigt af historiske, kulturelle, videnskabelige, tekniske, uddannelsesmæssige eller kulturarvsmæssige hensyn, forudsat at sådanne museer og samlere forud for tilladelsen dokumenterer, at de har truffet de nødvendige foranstaltninger til at imødegå enhver risiko for den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden, herunder ved korrekt opbevaring. En sådan tilladelse bør tage hensyn til og afspejle den særlige situation, herunder samlingens art og formål, og medlemsstaterne bør sørge for, at der er et system for monitorering af samlere og samlinger.
- (18) Våbenhandlere og -mæglere bør ikke forhindres i at håndtere skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A i tilfælde hvor det undtagelsesvis er tilladt at erhverve sådanne skydevåben, væsentlige dele og ammunition, hvis håndtering heraf er nødvendig med henblik på deaktivering eller ombygning, eller hvor det i øvrigt er tilladt efter direktiv 91/477/EØF som ændret ved nærværende direktiv. Våbenhandlere og -mæglere bør heller ikke hindres i at håndtere sådanne skydevåben, væsentlige dele og ammunition i tilfælde, der ikke er omfattet af direktiv 91/477/EØF som ændret ved nærværende direktiv, såsom skydevåben, væsentlige dele og ammunition, der skal eksporteres ud af Unionen, eller våben, som de væbnede styrker, politiet eller de offentlige myndigheder skal erhverve.
- (19) Våbenhandlere og -mæglere bør kunne afvise at gennemføre enhver mistænkelig transaktion vedrørende erhvervelse af komplette patroner eller skarpe tændladninger til ammunition. En transaktion kan anses for mistænkelig, hvis den f.eks. omfatter mængder, der er usædvanlige til privat brug, hvis køberen forekommer ubekendt med anvendelsen af ammunitionen, eller hvis køberen insisterer på at betale kontant og samtidig er uvillig til at fremlægge identifikationsbevis. Våbenhandlere og -mæglere bør også kunne indberette sådanne mistænkelige transaktioner til de kompetente myndigheder.
- (20) Risikoen for, at akustiske våben og andre former for gas- og signalvåben og lignende ombygges til rigtige skydevåben er stor. Det er derfor vigtigt at løse problemet med, at sådanne ombyggede skydevåben anvendes i forbindelse med udførelse af strafbare handlinger, navnlig ved at lade dem være omfattet af direktiv 91/477/EØF's anvendelsesområde. For at undgå risikoen for, at signalvåben og gas- og signalvåben fremstilles på en sådan måde, at de kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, bør Kommissionen endvidere vedtage tekniske specifikationer for at sikre, at de ikke kan ombygges på denne måde.
- (21) Under hensyntagen til den store risiko for reaktivering af ukorrekt deaktiverede skydevåben og med henblik på at øge sikkerheden i hele Unionen bør sådanne skydevåben være omfattet af direktiv 91/477/EØF. Der bør fastsættes en definition af deaktiverede skydevåben i overensstemmelse, der afspejler de generelle principper om deaktivering af skydevåben som fastsat i protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, der er knyttet til Rådets afgørelse 2014/164/EU ⁽⁵⁾, som gennemfører den nævnte protokol i Unionens retlige ramme.
- (22) Skydevåben konstrueret til militær anvendelse, såsom AK47 og M16, som er udstyret til at operere på grundlag af selektiv affyring, og som kan indstilles manuelt mellem fuldautomatisk og

halvautomatisk affyring, bør klassificeres i kategori A og bør derfor være forbudt til civil brug. Hvis de ombygges til halvautomatiske skydevåben, bør de klassificeres i punkt 6 i kategori A.

- (23) Nogle halvautomatiske skydevåben kan nemt ombygges til fuldautomatiske skydevåben og udgør dermed en trussel mod sikkerheden. Selv uden en sådan ombygning kan visse halvautomatiske skydevåben være meget farlige, når deres kapacitet med hensyn til antal patroner, de kan indeholde, er høj. Derfor bør halvautomatiske skydevåben med fast/integreret magasin, der giver mulighed for affyring af et stort antal patroner, og halvautomatiske skydevåben kombineret med et aftageligt magasin med høj kapacitet, være forbudt til civil brug. Den blotte mulighed for at montere magasin med en kapacitet på over ti patroner for lange skydevåben og 20 patroner for korte skydevåben afgør ikke klassificeringen af skydevåbnet i en bestemt kategori.
- (24) Med forbehold af forlængelse af tilladelser i henhold til direktiv 91/477/EØF bør halvautomatiske våben med randantænding, herunder dem med en kaliber på . 22 eller derunder, ikke klassificeres i kategori A, medmindre de er blevet ombygget fra fuldautomatiske skydevåben.
- (25) Bestemmelserne i direktiv 91/477/EØF vedrørende det europæiske skydevåbenpas som det primære dokument, som konkurrenceskytter og andre personer med tilladelse i henhold til nævnte direktiv skal bruge til deres respektive aktiviteter, bør forbedres, ved at der i de relevante bestemmelser heri indsættes en henvisning til skydevåben i kategori A, uden at dette berører medlemsstaternes ret til at vælge at anvende strengere regler.
- (26) Genstande, der har et skydevåbens fysiske udseende («attrapvåben»), men som er fremstillet på en sådan måde, at de ikke kan ombygges til at udsende et skud, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, bør ikke være omfattet af direktiv 91/477/EØF.
- (27) Hvis medlemsstater har national lovgivning vedrørende antikke våben, er sådanne våben ikke omfattet af direktiv 91/477/EØF. Dog har replikaer af antikke våben ikke den samme historiske betydning eller interesse og kan konstrueres ved brug af moderne teknikker, som kan forbedre deres holdbarhed og præcision. Derfor bør sådanne replikaer være omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 91/477/EØF. Direktiv 91/477/EØF finder ikke anvendelse på andre genstande som f.eks. hardball-våben, som ikke svarer til definitionen af et skydevåben og derfor er ikke reguleret af nævnte direktiv.
- (28) For at forbedre udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne ville det være nyttigt, hvis Kommissionen kunne vurdere, hvilke elementer der er nødvendige for et system til støtte for udveksling af de oplysninger, der er indeholdt i de dataregistreringssystemer, der findes i medlemsstaterne, herunder mulighederne for, at alle medlemsstater får adgang til et sådant system. Dette system kan anvende et modul fra informationssystemet for det indre marked («IMI») oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 ⁽⁶⁾, der er specifikt tilpasset til skydevåben. Sådant udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne bør finde sted i overensstemmelse med reglerne om databeskyttelse i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁷⁾. Hvis den kompetente myndighed har behov for adgang til strafferegisteroplysninger om en person, der ansøger om tilladelse til at erhverve eller besidde et skydevåben, bør den pågældende myndighed kunne få disse oplysninger i henhold til Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA ⁽⁸⁾. Kommissionens vurdering kunne om nødvendigt ledsages af et lovgivningsforslag, der tager hensyn til eksisterende redskaber til udveksling af oplysninger.

-
- (29) For at sikre en passende elektronisk informationsudveksling mellem medlemsstater vedrørende meddelte tilladelser til overførsel af skydevåben til en anden medlemsstat og afslag på at meddele tilladelse til at erhverve eller besidde et skydevåben bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår fastsættelse af bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at etablere et sådant system til udveksling af oplysninger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁹⁾. For at sikre lige deltagelse i udarbejdelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (30) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁰⁾.
- (31) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender.
- (32) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 bør finde anvendelse på behandling af personoplysninger inden for rammerne af direktiv 91/477/EØF. Når personoplysninger, der indsamles efter direktiv 91/477/EØF, behandles med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbårde strafferetlige sanktioner, bør de myndigheder, der behandler disse data, overholde de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽¹¹⁾.
- (33) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (34) Direktiv 91/477/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (35) For så vidt angår Island og Norge udgør dette direktiv og direktiv 91/477/EØF en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹²⁾, der henhører under de områder, der er nævnt i artikel 1 i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽¹³⁾.
- (36) For så vidt angår Schweiz udgør dette direktiv og direktiv 91/477/EØF en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁴⁾, der henhører under de områder,

der er nævnt i artikel 1 i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽¹⁵⁾.

- (37) For så vidt angår Liechtenstein udgør dette direktiv og direktiv 91/477/EØF en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽¹⁶⁾, der henhører under de områder, der er nævnt i artikel 1 i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁽¹⁷⁾ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 91/477/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»*Artikel 1*

1. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »skydevåben«: ethvert bærbart våben med løb, som udsender, er konstrueret til at udsende eller kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, medmindre det er undtaget fra denne definition af en af de i bilag I, afsnit III, anførte grunde. Skydevåben er klassificeret i bilag I, afsnit II.

En genstand anses for at kunne ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, hvis den:

- a) fremtræder som et skydevåben, og
b) som følge af sin konstruktion eller det materiale, den er fremstillet af, kan ombygges hertil
- 2) »væsentlige dele«: løbet, rammen, låsestolen, herunder i givet fald både øvre og nedre låsestol, slæden, tromlen, bundstykket eller låsen, idet de som særskilte genstande hører ind under den kategori, i hvilken det skydevåben, som de er eller skal være en del af, er klassificeret
- 3) »ammunition«: patronen i sin helhed eller dele heraf, herunder patronhylstre, tændladning, drivladning, hagl eller projektiler, der anvendes i et skydevåben, forudsat at disse dele selv er underlagt krav om tilladelse i den pågældende medlemsstat
- 4) »signalvåben og gas- og signalvåben«: anordninger med et patronkammer, som kun er beregnet til at affyre løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk

ammunition, og som ikke kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel

- 5) »salutvåben, teater- og filmvåben samt specialeffektvåben«: skydevåben, som er specifikt ombygget udelukkende til at affyre løse skud, såsom til brug i teaterforestillinger, ved fotografiske optagelser, ved film- og fjernsynsoptagelser, ved genopførelse af historiske begivenheder, parader og sportsbegivenheder og i forbindelse med uddannelse
- 6) »deaktiverede skydevåben«: skydevåben, der er gjort permanent uegnede til brug ved en deaktivering, der sikrer, at alle væsentlige dele af det pågældende skydevåben er gjort permanent ubrugelige og umulige at fjerne, udskifte eller ændre, og hvor skydevåbnet under ingen omstændigheder kan reaktiveres
- 7) »museum«: en permanent institution, som tjener samfundet og dets udvikling, som er åben for offentligheden, og som erhverver, bevarer, forsker i og udstiller skydevåben, væsentlige dele heraf eller ammunition til historiske, kulturelle, videnskabelige, tekniske, uddannelsesmæssige, kulturarvsrelaterede eller rekreative formål, og som er anerkendt som sådan af den pågældende medlemsstat
- 8) »samler«: enhver fysisk eller juridisk person, der beskæftiger sig med indsamling og bevaring af skydevåben, væsentlige dele eller ammunition til historiske, kulturelle, videnskabelige, tekniske, uddannelsesmæssige eller kulturarvsrelaterede formål, og som er anerkendt som sådan af den pågældende medlemsstat
- 9) »våbenhandler«: enhver fysisk eller juridisk person, hvis erhvervmæssige aktivitet helt eller delvis består i en af følgende:
 - a) fremstilling, handel, ombytning, udlejning, reparation, ændring eller ombygning af skydevåben eller væsentlige dele
 - b) fremstilling, handel, ombytning, ændring eller ombygning af ammunition
- 10) »våbenmægler«: enhver anden fysisk eller juridisk person end en våbenhandler, hvis erhvervmæssige aktivitet helt eller delvis består i en af følgende:
 - a) forhandling eller tilrettelæggelse af transaktioner med henblik på køb, salg eller levering af skydevåben, væsentlige dele heraf eller ammunition
 - b) tilrettelæggelse af overførsel af skydevåben, væsentlige dele eller ammunition inden for en medlemsstat, mellem to medlemsstater, fra en medlemsstat til et tredjeland eller fra et tredjeland til en medlemsstat
- 11) »ulovlig fremstilling«: fremstilling eller samling af skydevåben, væsentlige dele hertil og ammunition:
 - a) ved anvendelse i sådanne skydevåben af væsentlige dele, der har været genstand for ulovlig handel
 - b) uden licens eller tilladelse udstedt i henhold til artikel 4 af en kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor fremstillingen eller samlingen finder sted, eller
 - c) uden mærkning af skydevåben ved fremstillingen i henhold til artikel 4

12) »ulovlig handel«: erhvervelse, salg, levering, transport eller overførsel af skydevåben, væsentlige dele heraf eller ammunition fra eller gennem en medlemsstats område til en anden medlemsstats område, hvis en af de berørte medlemsstater ikke tillader det i henhold til dette direktiv, eller hvis skydevåbnene, de væsentlige dele eller ammunitionen ikke er mærket i overensstemmelse med artikel 4

13) »sporing«: systematisk sporing af skydevåben og, hvor det er muligt, af væsentlige dele heraf og ammunition fra fabrikant til køber med henblik på at hjælpe de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med at afsløre, undersøge og analysere ulovlig fremstilling og ulovlig handel

2. I dette direktiv betragtes en person som værende bosiddende i det land, der angives med adressen på et officielt dokument, der angiver den pågældendes bopæl, såsom et pas eller et nationalt identitetskort, som forevises de kompetente myndigheder i en medlemsstat eller for en våbenhandler eller -mægler ved kontrol ved erhvervelsen eller besiddelsen. Hvis en persons adresse ikke fremgår af den pågældendes pas eller nationale identitetskort, bestemmes bopælslandet på grundlag af et andet officielt bevis for bopæl, som anerkendes af den pågældende medlemsstat.

3. Et »europæisk skydevåbenpas« udstedes af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne efter ansøgning til en person, der lovligt er i besiddelse af og bruger et skydevåben. Skydevåbenpasset kan højst gælde fem år, dets gyldighedsperiode kan forlænges, og det skal indeholde de i bilag II fastsatte oplysninger. Det er et personligt dokument, hvori det eller de skydevåben, som passets indehaver besidder og bruger, opføres. Brugeren af skydevåbenet skal altid bære passet på sig, og ændringer med hensyn til skydevåbenets kendetegn eller besiddelse samt tab eller tyveri af skydevåbenet skal angives i passet.«

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Dette direktiv indskrænker ikke anvendelsen af nationale bestemmelser om bæretilladelse til våben, jagt eller konkurrenceskydning, anvendelse af våben, der erhverves og besiddes på lovlig vis, i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på de væbnede styrkers, politiets eller de offentlige myndigheders erhvervelse eller besiddelse af våben og ammunition i overensstemmelse med national lovgivning. Det gælder heller ikke for overførsel som reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 1).«

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3, affattes således:

»1. Med hensyn til skydevåben, der fremstilles eller importeres til Unionen den 14. september 2018 eller derefter, sikrer medlemsstaterne, at alle sådanne skydevåben eller alle væsentlige dele, der markedsføres, er:

- a) forsynet med en tydelig, permanent og unik mærkning straks efter fremstillingen og senest før markedsføringen heraf eller straks efter importen til Unionen, og
- b) registreret i overensstemmelse med dette direktiv straks efter fremstillingen og senest før markedsføringen heraf eller straks efter importen til Unionen.

2. Den i stk. 1, litra a), omhandlede unikke mærkning skal angive fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, serienummer og fremstillingsår, hvis dette ikke allerede er en del af serienummeret, og model, hvor det er muligt. Dette berører ikke en eventuel påsætning af fabrikantens varemærke. Hvis en væsentlig del er for lille til at blive mærket i overensstemmelse med denne artikel, skal den i det mindste mærkes med et serienummer eller en alfanumerisk eller digital kode.

Kravene til mærkning af skydevåben og væsentlige dele, der er af særlig historisk betydning, fastlægges i overensstemmelse med national ret.

Medlemsstaterne sikrer, at hver basispakke med komplet ammunition forsynes med mærkning med angivelse af fabrikantens navn, sendingens (partiets) identifikationsnummer samt kaliber og ammunitionstype.

Medlemsstaterne kan med henblik på stk. 1 og på nærværende stykke vælge at anvende bestemmelserne i konventionen af 1. juli 1969 om gensidig anerkendelse af kontrolstempling af håndskydevåben.

Medlemsstaterne sikrer endvidere, at der ved overførsel af et skydevåben eller væsentlige dele heraf fra deres statslige lagre med henblik på permanent civil brug påsættes en unik mærkning som fastsat i stk. 1, der gør det muligt at identificere den overførende enhed.

2a. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med tekniske specifikationer for mærkningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13b, stk. 2.

3. Hver medlemsstat etablerer en ordning til regulering af våbenhandlers og -mæglers virksomhed. Sådanne ordninger skal omfatte mindst følgende foranstaltninger:

- a) registrering af våbenhandlere og -mæglere, der arbejder på den pågældende medlemsstats område
- b) godkendelse eller autorisation for handels- og mæglervirksomhed på den pågældende medlemsstats område, og
- c) en kontrol af den pågældende våbenhandlers eller -mæglers personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer. Når der er tale om en juridisk person, skal

kontrollen vedrøre både den juridiske person og den eller de fysiske personer, der leder virksomheden.«

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) første afsnit, andet punktum, affattes således:

»Dette dataregistreringssystem registrerer alle de oplysninger om skydevåben, som er nødvendige for at kunne spore og identificere de pågældende skydevåben, herunder:

- a) type, mærke, model, kaliber og serienummer for hvert skydevåben og det mærke, der er påført dets låsestol eller ramme som en unik mærkning i overensstemmelse med stk. 1, og som skal tjene som en unik identifikator for hvert enkelt skydevåben
- b) serienummeret eller den unikke mærkning på de væsentlige dele, hvis dette er forskelligt fra mærkningen på det enkelte skydevåbens låsestol eller ramme
- c) navn og adresse på leverandører samt erhververe eller besiddere af skydevåbenet sammen med den eller de relevante datoer, og
- d) eventuelle ombygninger eller ændringer af et skydevåben, der fører til en ændring i dets kategori eller underkategori, herunder attesteret deaktivering eller destruktion og den eller de relevante datoer.

Medlemsstaterne sikrer, at fortegnelsen over skydevåben og væsentlige dele, herunder relevante personoplysninger, opbevares i dataregistreringssystemerne af de kompetente myndigheder i en periode på 30 år efter destruktionsdatoen af de pågældende skydevåben eller væsentlige dele.

Disse fortegnelser over skydevåben og væsentlige dele omhandlet i dette stykkes første afsnit og hertil relaterede personoplysninger skal kunne være tilgængelige for:

- a) de myndigheder, der er kompetente til at meddele eller inddrage de tilladelser, der er omhandlet i artikel 6 eller 7, eller de myndigheder, der er kompetente i todsager i en periode på ti år efter destruktionsdatoen af det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele, og
- b) de myndigheder, der er kompetente til at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner i en periode på 30 år efter destruktionsdatoen af det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele.

Medlemsstaterne sikrer, at personoplysningerne slettes fra dataregistreringssystemerne efter udløbet af de perioder, der er angivet i andet og tredje afsnit. Dette berører ikke tilfælde, hvor specifikke personoplysninger er blevet overført til en myndighed med kompetence til at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og anvendes i denne specifikke sammenhæng, eller til andre kompetente myndigheder til et kompatibelt formål i henhold til national ret. I disse tilfælde reguleres de kompetente myndigheders behandling af sådanne oplysninger af den pågældende medlemsstats nationale ret i fuld overensstemmelse med EU-retten, særlig vedrørende databeskyttelse.«

ii) andet afsnit affattes således:

»Våbenhandlere og -mæglere fører i hele deres erhvervsaktive periode et register, hvori ethvert skydevåben og enhver væsentlig del, der er omfattet af dette direktiv, og som de modtager eller afgiver, opføres sammen med oplysninger, der gør det muligt, at det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele kan identificeres og spores, herunder navnlig type, mærke, model, kaliber og serienummer samt navn og adresse på den person, der har leveret, og den person, der har erhvervet skydevåbnet.

Ved virksomhedens ophør overdrager våbenhandlere og -mæglere det pågældende register til de nationale myndigheder med ansvar for det i første afsnit omhandlede dataregistreringssystem.

Medlemsstaterne sikrer, at våbenhandlere og -mæglere, der er etableret på deres område, indberetter transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele, til de nationale kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse, at våbenhandlere og -mæglere har en elektronisk forbindelse til disse myndigheder til sådanne indberetninger, og at dataregistreringssystemet ajourføres straks efter modtagelsen af oplysninger om sådanne transaktioner.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne sikrer, at alle skydevåben til enhver tid kan tilbagespores til deres ejer.«

4) Artikel 4a affattes således:

»Artikel 4a

Med forbehold af artikel 3 giver medlemsstaterne kun personer, som har tilladelse hertil, eller som, med hensyn til skydevåben klassificeret i kategori C, specifikt har mulighed herfor i henhold til national ret, ret til erhvervelse og besiddelse af skydevåben.«

5) Artikel 4b udgår.

6) Artikel 5 og 6 erstattes af følgende:

»Artikel 5

1. Med forbehold af artikel 3 meddeler medlemsstaterne kun tilladelse til erhvervelse og besiddelse af skydevåben til personer, der har en rimelig interesse heri, og som

a) er fyldt 18 år, dog med undtagelse af erhvervelse, bortset fra køb, og besiddelse af skydevåben til jagt og konkurrenceskydning, hvor personerne kan være under 18 år, forudsat at de har deres forældres tilladelse eller vejledes af en af deres forældre eller af en anden voksen med en gyldig tilladelse til skydevåben eller et gyldigt jagttegn, eller at de befinder sig på et autoriseret

eller på anden måde godkendt uddannelsessted, og at en af forældrene eller en voksen med en gyldig tilladelse til skydevåben eller et gyldigt jagttegn påtager sig ansvaret for korrekt opbevaring i medfør af artikel 5a, og

- b) ikke formodes at være til fare for sig selv eller andre, den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed; det forhold, at en person er blevet dømt for en voldelig forsættelig lovovertrædelse, anses for en indikation af, at den pågældende udgør en sådan fare.

2. Medlemsstaterne skal have et monitoreringssystem, som kan fungere løbende eller periodisk, for at sikre, at betingelserne for tilladelse i henhold til national ret er opfyldt i hele tilladelsens gyldighedsperiode, og bl.a. relevante medicinske og psykologiske oplysninger evalueres. De specifikke ordninger fastlægges i overensstemmelse med national ret.

Hvis nogen af betingelserne for tilladelse ikke længere er opfyldt, skal medlemsstaterne tilbagekalde tilladelsen.

Medlemsstaterne må kun forbyde personer, der er bosiddende på deres område, at besidde et skydevåben, der er erhvervet i en anden medlemsstat, hvis erhvervelse af samme type skydevåben er forbudt på deres eget område.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en tilladelse til at erhverve og en tilladelse til at besidde et skydevåben klassificeret i kategori A eller B inddrages, hvis den person, som har modtaget tilladelsen, konstateres at være i besiddelse af et magasin, der er egnet til at sættes på halvautomatiske skydevåben med centraltænding eller skydevåben med repetermekanisme, og som:

- a) kan indeholde over 20 patroner, eller
- b) i tilfælde af lange skydevåben, kan indeholde over ti patroner, medmindre den pågældende person er meddelt en tilladelse i henhold til artikel 6, eller en tilladelse, som er bekræftet, fornyet eller forlænget efter artikel 7, stk. 4a.

Artikel 5a

Med henblik på at minimere risikoen for, at uvedkommende får adgang til skydevåben og ammunition, fastsætter medlemsstaterne regler for passende tilsyn med skydevåben og ammunition og regler for korrekt og sikker opbevaring. Skydevåben og ammunition hertil må ikke være umiddelbart tilgængelige sammen. I den forbindelse betyder passende tilsyn, at den person, der lovligt besidder det pågældende skydevåben eller den pågældende ammunition, har kontrol herover under transport og brug. Omfanget af kontrollen med sådanne korrekte opbevaringsordninger skal afspejle antallet og kategorien af de pågældende skydevåben og den pågældende ammunition.

Artikel 5b

Medlemsstaterne sikrer i forbindelse med erhvervelse og salg af skydevåben, væsentlige dele eller ammunition, der er klassificeret i kategori A, B eller C, ved hjælp af en »aftale om fjernsalg« som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU (*), at identiteten på og, såfremt det er påkrævet, tilladelsen for erhververen af skydevåbnet, de væsentlige dele eller ammunitionen kontrolleres før eller senest ved leveringen heraf til den pågældende person af:

- a) en godkendt eller autoriseret våbenhandler eller -mægler eller

b) en offentlig myndighed eller en repræsentant for denne myndighed.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

Artikel 6

1. Uden at det berører artikel 2, stk. 2, træffer medlemsstaterne alle relevante foranstaltninger med henblik på at forbyde erhvervelse og besiddelse af skydevåben, væsentlige dele og den ammunition, der er klassificeret i kategori A. De sikrer, at sådanne skydevåben og væsentlige dele og sådan ammunition, der besiddes ulovligt i strid med forbuddet, beslaglægges.

2. Til beskyttelse af sikkerheden for kritisk infrastruktur, kommerciel skibsfart, værdifulde konvojer og følsomme bygninger, til nationalt forsvar og med uddannelsesmæssige, kulturelle, forskningsmæssige og historiske formål og med forbehold af stk. 1, kan de nationale kompetente myndigheder i enkeltstående tilfælde undtagelsesvis og på behørigt begrundet vis meddele tilladelse til skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A, såfremt det ikke er i modstrid med offentlig sikkerhed eller offentlig orden.

3. Medlemsstaterne kan vælge i enkeltstående særlige tilfælde undtagelsesvis og på behørigt begrundet vis at meddele tilladelser til at erhverve og besidde skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A på strenge sikkerhedsmæssige betingelser, herunder at det for de nationale kompetente myndigheder dokumenteres, at der er truffet foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle risici for den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden, og at de pågældende skydevåben og væsentlige dele eller den pågældende ammunition opbevares med et sikkerhedsniveau, som står i forhold til de risici, der er forbundet med uautoriseret adgang til sådanne genstande.

Medlemsstaterne sikrer, at samlere, der autoriseres i henhold til dette stykkes første afsnit, kan identificeres i de i artikel 4 omhandlede dataregistreringssystemer. Disse autoriserede samlere har pligt til at føre et register, som de nationale kompetente myndigheder skal have adgang til, over alle våben klassificeret i kategori A i deres besiddelse. Medlemsstaterne indfører et hensigtsmæssigt monitoreringssystem for sådanne autoriserede samlere under hensyntagen til alle relevante faktorer.

4. Medlemsstaterne kan tillade våbenhandlere og -mæglere i deres respektive egenskaber af erhvervsdrivende at erhverve, fremstille, deaktivere, reparere, levere, overføre og besidde skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A på strenge sikkerhedsmæssige betingelser.

5. Medlemsstaterne kan tillade museer at erhverve og besidde skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A på strenge sikkerhedsmæssige betingelser.

6. Medlemsstaterne kan tillade konkurrenceskytter at erhverve og besidde halvautomatiske våben, der er klassificeret i kategori A, punkt 6 eller 7, på betingelse af at der foreligger:

- a) en tilfredsstillende vurdering af relevante oplysninger, der fremkommer som følge af anvendelsen af artikel 5, stk. 2
- b) bevis for, at den pågældende konkurrenceskytte aktivt træner til eller deltager i skydekonkurrencer, der er anerkendt af en officielt anerkendt sportsskytteorganisation i den pågældende medlemsstat eller af en internationalt og officielt anerkendt sportsskytteforening, og
- c) en attest fra en officielt anerkendt sportsskytteorganisation, som bekræfter at
 - i) konkurrenceskytten er medlem af en skytteforening og regelmæssigt har praktiseret konkurrenceskydning i denne forening i de seneste 12 måneder og
 - ii) det pågældende skydevåben opfylder de nødvendige specifikationer for en skydedisciplin, der er anerkendt af en internationalt og officielt anerkendt sportsskytteforening.

Med hensyn til skydevåben i kategori A, punkt 6, kan medlemsstater, der har et militært system baseret på almindelig værnepligt, og som i løbet af de sidste 50 år har haft en ordning for overførsel af militære skydevåben til personer, der forlader hæren efter at have opfyldt deres militære opgaver, meddele sådanne personer tilladelse til i deres egenskab af konkurrenceskytte at beholde et skydevåben, der har været anvendt under den obligatoriske militærtjeneste. Den relevante offentlige myndighed omdanner disse skydevåben til halvautomatiske skydevåben og skal regelmæssigt kontrollere, at de personer, der anvender sådanne skydevåben, ikke udgør en risiko for den offentlige sikkerhed. Bestemmelserne i første afsnit, litra a), b) og c), finder anvendelse.

7. Tilladelser meddelt efter denne artikel tages op til regelmæssig revision med højst fem års mellemrum.«

7) Artikel 7 ændres således:

a) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»Tilladelser til at besidde et skydevåben tages op til regelmæssig revision med højst fem års mellemrum. En tilladelse kan fornyes eller forlænges, hvis de betingelser, på grundlag af hvilke den blev udstedt, stadig er opfyldt.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4a. Medlemsstaterne kan beslutte at bekræfte, forny eller forlænge tilladelser til halvautomatiske skydevåben, der er klassificeret i kategori A, punkt 6, 7 eller 8, for så vidt angår et skydevåben, der var klassificeret i kategori B, og som på lovlig vis blev erhvervet og registreret inden den 13. juni 2017, på betingelse af, at de øvrige betingelser i dette direktiv er opfyldt. Medlemsstaterne kan endvidere tillade, at sådanne skydevåben erhverves af andre personer, som har opnået en tilladelse fra medlemsstaterne i overensstemmelse med dette direktiv, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben (EUT L 137 af 24.5.2017, s. 22).«

8) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. Hvis en medlemsstat forbyder eller kræver tilladelse på sit område for erhvervelse og besiddelse af et skydevåben i kategori B eller C, underretter denne medlemsstat de øvrige medlemsstater, som udtrykkeligt foretager en påtegning herom, hvis de udsteder et europæisk skydevåbenpas for et sådant skydevåben, jf. artikel 12, stk. 2.«

9) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Reglerne for erhvervelse og besiddelse af ammunition er de samme som dem, der gælder for de skydevåben, som ammunitionen er beregnet til.

Erhvervelse af magasiner til halvautomatiske skydevåben med centraltænding, der kan indeholde over 20 patroner og over ti patroner for i tilfælde af lange skydevåben, er kun tilladt for personer, der er meddelt en tilladelse i henhold til artikel 6 eller en tilladelse, som er bekræftet, fornyet eller forlænget efter artikel 7, stk. 4a.

2. Våbenhandlere og -mæglere kan afvise enhver transaktion vedrørende erhvervelse af komplette patroner eller dele af ammunition, som de med rimelighed anser for mistænkelig som følge af arten eller omfanget, og skal indberette ethvert forsøg på at gennemføre en sådan transaktion til de kompetente myndigheder.«

10) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 10a

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at anordninger med et patronkammer, som kun er beregnet til at affyre løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk ammunition, ikke kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel.

2. Medlemsstaterne klassificerer anordninger med et patronkammer, som kun er beregnet til at affyre løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk ammunition, og som kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, som skydevåben.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter tekniske specifikationer for signalvåben og gas- og signalvåben, der fremstilles eller importeres til Unionen den 14. september 2018 eller derefter, for at sikre, at de ikke kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13b, stk. 2. Kommissionen vedtager den første af disse gennemførelsesretsakter senest den 14. september 2018.

Artikel 10b

1. Medlemsstaterne sørger for at lade deaktiveringsforanstaltningerne kontrollere ved en kompetent myndighed for at sikre, at de ændringer, der er tilført et skydevåben, gør alle dets væsentlige dele permanent ubrugelige og umulige at fjerne, udskifte eller ændre, således at skydevåbnet under ingen omstændigheder kan reaktiveres. Medlemsstaterne sørger for, at der i forbindelse med kontrollen udstedes en attest og et dokument, der bekræfter skydevåbnets deaktivering, og at der med henblik herpå påsættes skydevåbnet et klart synligt mærke.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter deaktiveringsstandarder og -teknikker for at sikre, at alle væsentlige dele af et skydevåben er gjort permanent ubrugelige og umulige at fjerne, udskifte eller ændre, således at skydevåbnet under ingen omstændigheder kan reaktiveres. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13b, stk. 2.

3. De i stk. 2 omhandlede gennemførelsesretsakter gælder ikke for skydevåben, der er deaktiveret før datoen for disse gennemførelsesretsakters anvendelse, medmindre de pågældende skydevåben overføres til en anden medlemsstat eller markedsføres efter denne dato.

4. Medlemsstaterne kan inden for to måneder efter den 13. juni 2017 give Kommissionen meddelelse om deres nationale deaktiveringsstandarder og -teknikker, der fandt anvendelse før den 8. april 2016 med angivelse af grundene til, at det sikkerhedsniveau, der sikres med disse nationale deaktiveringsstandarder og -teknikker svarer til det, der sikres ved de tekniske specifikationer for deaktivering af skydevåben fastsat i bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 (*), og som var gældende den 8. april 2016.

5. Når medlemsstater giver meddelelser til Kommissionen i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, vedtager Kommissionen senest 12 måneder efter meddelelsen gennemførelsesretsakter, hvorved det afgøres, om de meddelte nationale deaktiveringsstandarder og -teknikker sikrede, at skydevåben blev deaktiveret med et sikkerhedsniveau svarende til det, der sikres ved de tekniske specifikationer for deaktivering af skydevåben fastsat i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403, og som var gældende den 8. april 2016. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13b, stk. 2.

6. Indtil datoen for anvendelsen af de i stk. 5 omhandlede gennemførelsesretsakter skal alle skydevåben, der er deaktiveret i overensstemmelse med nationale deaktiveringsstandarder og -teknikker, der fandt anvendelse før den 8. april 2016, hvis de overføres til en anden medlemsstat eller markedsføres, være i overensstemmelse med de tekniske specifikationer for deaktivering af skydevåben fastsat i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403.

7. Skydevåben, der er deaktiveret inden den 8. april 2016 i overensstemmelse med de nationale deaktiveringsstandarder og -teknikker, som er blevet anset for at sikre et sikkerhedsniveau svarende til det, der sikres ved de tekniske specifikationer for deaktivering af skydevåben fastsat i bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403, og som var gældende den 8. april 2016, betragtes også som deaktiverede skydevåben, når de overføres til en anden medlemsstat eller markedsføres efter datoen for anvendelsen af de i stk. 5 omhandlede gennemførelsesretsakter.

(*) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 af 15. december 2015 om fælles retningslinjer for deaktiveringsstandarder og deaktiveringsteknikker med henblik på at sikre, at deaktiverede skydevåben er gjort definitivt ubrugelige (EUT L 333 af 19.12.2015, s. 62).«

11) I titlen på kapitel 3 erstattes ordet »Fællesskabet« med »Unionen«.

12) Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»1. Med forbehold af artikel 12 kan skydevåben kun overføres fra én medlemsstat til en anden efter proceduren fastsat i denne artikel. Denne procedure finder ligeledes anvendelse for så vidt angår overførsel af skydevåben efter et salg i form af en aftale om fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2011/83/EU.«

13) I artikel 12, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»Uanset stk. 1 kan jægere og deltagere i genopførelser af historiske begivenheder, for så vidt angår skydevåben klassificeret i kategori C, og konkurrenceskytter, for så vidt angår skydevåben klassificeret i kategori B og C og skydevåben klassificeret i kategori A, for hvilke der er meddelt en tilladelse i henhold til artikel 6, stk. 6, eller for hvilke tilladelsen er blevet bekræftet, fornyet eller forlænget i henhold til artikel 7, stk. 4a, uden forudgående tilladelse som omhandlet i artikel 11, stk. 2, besidde et eller flere skydevåben under en rejse gennem to eller flere medlemsstater med henblik på at udøve deres aktiviteter, forudsat at:

a) de er i besiddelse af et europæisk skydevåbenpas, hvorpå dette eller disse våben er angivet, og

b) de kan dokumentere begrundelsen for rejsen, blandt andet ved forelæggelse af en indbydelse eller andet bevis for deres aktiviteter vedrørende jagt, konkurrenceskydning eller genopførelse af historiske begivenheder i destinationsmedlemsstaten.«

b) Tredje afsnit affattes således:

»Denne undtagelse gælder dog ikke ved rejser til en medlemsstat, som i henhold til artikel 8, stk. 3, enten forbyder erhvervelse og besiddelse af det pågældende våben eller kræver tilladelse hertil. I dette tilfælde anføres der en udtrykkelig påtegning herom på det europæiske skydevåbenpas. Medlemsstaterne kan også nægte at anvende denne undtagelse i tilfælde af skydevåben klassificeret i kategori A, for hvilke der er meddelt en tilladelse i henhold til artikel 6, stk. 6, eller for hvilke tilladelsen er blevet bekræftet, fornyet eller forlænget i henhold til artikel 7, stk. 4a.«

14) I artikel 13 tilføjes følgende stykker:

»4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler elektronisk oplysninger om tilladelser, der gives til overførsel af skydevåben til en anden medlemsstat, og oplysninger om afslag på tilladelser som fastsat i artikel 6 og 7 under henvisning til sikkerhedshensyn eller den pågældende persons pålidelighed.

5. Kommissionen sørger for et system til udveksling af de i denne artikel omhandlede oplysninger.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte nærmere bestemmelser for systematisk elektronisk udveksling af oplysninger. Kommissionen vedtager den første sådanne delegerede retsakt senest den 14. september 2018.«

15) Artikel 13a affattes således:

»Artikel 13a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, stk. 5, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra 13. juni 2017.

3. Den i artikel 13, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

16) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 13b

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

17) I artikel 15, stk. 1, erstattes ordet »Fællesskabets« med »Unionens«.

18) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Senest den 14. september 2020 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, herunder en kvalitetskontrol af de nye bestemmelser, eventuelt ledsaget af lovgivningsmæssige forslag vedrørende navnlig kategorierne af skydevåben i bilag I og spørgsmål vedrørende gennemførelsen af systemet med det europæiske skydevåbenpas, mærkning og konsekvenserne af nye teknologier som f.eks. 3D-printning, brug af QR-kode og brug af radiofrekvensidentifikation (RFID).«

19) I bilag I foretages følgende ændringer:

1) I afsnit II foretages følgende ændringer:

a) indledningen affattes således:

»I dette direktiv klassificeres skydevåben i følgende kategorier:«

b) i punkt A foretages følgende ændringer:

i) indledningen udgår

ii) i kategori A tilføjes følgende punkter:

»6. Fuldautomatiske skydevåben, som er blevet ombygget til halvautomatiske skydevåben, jf. dog artikel 7, stk. 4a.

7. Følgende halvautomatiske skydevåben med centraltænding:

a) korte skydevåben, der giver mulighed for affyring af over 21 patroner uden genlading, hvis:

- i) et magasin med en kapacitet på over 20 patroner indgår i skydevåbnet, eller
- ii) et aftageligt magasin med en kapacitet på over 20 patroner indsættes i det

b) lange skydevåben, der giver mulighed for affyring af over 11 patroner uden genlading, hvis:

- i) et magasin med en kapacitet på over ti patroner indgår i skydevåbnet, eller
- ii) et aftageligt magasin med en kapacitet på over ti patroner indsættes i det.

8. Halvautomatiske lange skydevåben (dvs. skydevåben, der oprindeligt er beregnet til at blive affyret fra skulderen), som kan afkortes til en længde på mindre end 60 cm uden at miste funktionalitet ved hjælp af en folde- eller teleskopkolbe eller en kolbe, der kan tages af uden brug af værktøj.

9. Ethvert skydevåben i denne kategori, der er blevet ombygget til affyring af løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk ammunition eller til et salutvåben, teater- og filmvåben eller specialeffektvåben.«

iii) kategori B affattes således:

»Kategori B — Skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse

1. Korte skydevåben med repetermekanisme.

2. Korte enkeltladeskydevåben med centraltænding ved fænghætte.

3. Korte enkeltladeskydevåben med randantændelse ved fænghætte med en samlet længde på under 28 cm.

4. Lange halvautomatiske skydevåben, hvis magasin og kammer kan indeholde over tre patroner, når der er tale om skydevåben med randantænding, og mere end tre, men færre end 12 patroner, når der er tale om skydevåben med centraltænding.

5. Halvautomatiske korte skydevåben, bortset fra dem, der er opført i punkt 7, litra a), i kategori A.

6. Lange halvautomatiske skydevåben, som er opført i punkt 7, litra b), i kategori A, hvis magasin og kammer tilsammen ikke kan indeholde over tre patroner, hvor magasinet er aftageligt, eller for hvilke der ikke er sikkerhed for, at de ikke ved hjælp af almindeligt værktøj kan ombygges til våben, hvis magasin og kammer tilsammen kan indeholde over tre patroner.

7. Lange skydevåben med repetermekanisme og halvautomatiske skydevåben med glat løb, hvis løb højst måler 60 cm.

8. Ethvert skydevåben i denne kategori, der er blevet ombygget til affyring af løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk ammunition eller til et salutvåben, teater- og filmvåben eller specialeffektvåben.

9. Halvautomatiske civile skydevåben, som ligner fuldautomatiske skydevåben, bortset fra dem, der er opført i punkt 6, 7 eller 8 i kategori A.«

iv) kategori C affattes således:

»Kategori C — Skydevåben og våben, der skal anmeldes

1. Lange skydevåben med repetermekanisme, der ikke er omfattet af kategori B, punkt 7.

2. Lange enkeltladeskydevåben med riflet løb.
3. Halvautomatiske lange skydevåben, bortset fra dem, der er opført i kategori A eller B.
4. Korte enkeltladeskydevåben med randantændelse ved perkussion, og med en samlet længde på mindst 28 cm.
5. Ethvert skydevåben i denne kategori, der er blevet ombygget til affyring af løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk ammunition eller til et salutvåben, teater- og filmvåben eller specialeffektivåben.
6. Skydevåben klassificeret i kategori A eller B eller nærværende kategori, som er blevet deaktiveret i overensstemmelse med gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403.
7. Lange glatløbende enkeltladeskydevåben, der markedsføres den 14. september 2018 eller derefter.«

v) kategori D udgår

c) punkt B udgår

2) Afsnit III affattes således:

»III. I dette bilag omfatter definitionen af skydevåben ikke genstande, der normalt ville svare til definitionen, men som:

- a) er bygget med henblik på alarmanlæg, signalering, redningsaktioner, slagtning, harpunfiskeri, eller som er beregnet til industrielle eller tekniske formål, under forudsætning af, at de kun kan anvendes til dette præcise formål
- b) betragtes som antikke våben, for så vidt de ikke indgår i kategorierne i afsnit II og er underlagt national lovgivning.

Indtil en koordination er gennemført på EU-niveau, kan medlemsstaterne anvende den nationale lovgivning for de våben, der er omfattet af dette afsnit.«

20) Bilag II, litra f), affattes således:

»f) påtegninger:

»Dette pas giver kun ret til at foretage rejser til en anden medlemsstat med et eller flere skydevåben klassificeret i kategori A, B eller C, når denne medlemsstat har givet forudgående tilladelse hertil. Sådanne tilladelser kan angives på dette pas.

Ovennævnte forudgående tilladelse er i princippet ikke nødvendig for at foretage en rejse med et skydevåben klassificeret i kategori C med henblik på aktiviteter vedrørende jagt eller genopførelse af historiske begivenheder eller med et skydevåben klassificeret i kategori A, B eller

C med henblik på konkurrenceskydning på betingelse af besiddelse af våbenpasset og af at kunne godtgøre rejsens formål.«

Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, har underrettet de øvrige medlemsstater om, at besiddelse af visse skydevåben klassificeret i kategori B eller C er forbudt på dens område eller underkastet krav om tilladelse, tilføjes følgende påtegning:

»Indrejse i ... [navnet på den eller de pågældende medlemsstater] med dette våben ... [identifikation af våbnet] er forbudt.«

»Indrejse i ... [navnet på den eller de pågældende medlemsstater] med dette våben ... [identifikation af våbnet] er betinget af godkendelse.««

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 14. september 2018. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.
2. Uanset stk. 1 sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 4, stk. 3 og 4, i direktiv 91/477/EØF som ændret ved nærværende direktiv senest den 14. december 2019. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.
3. Lovene og bestemmelserne i stk. 1 og 2 skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne for så vidt angår skydevåben, der er erhvervet inden den 14. september 2018, suspendere kravet om at anmelde skydevåben, der er klassificeret i punkt 5, 6 eller 7 i kategori C, indtil den 14. marts 2021.
5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. maj 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

C. ABELA

Formand

- (1) EUT C 264 af 20.7.2016, s. 77.
- (2) Europa-Parlamentets holdning af 14.3.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.4.2017.
- (3) Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben (EFT L 256 af 13.9.1991, s. 51).
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).
- (5) Rådets afgørelse 2014/164/EU af 11. februar 2014 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (EUT L 89 af 25.3.2014, s. 7).
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF («IMI-forordningen») (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).
- (8) Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne (EUT L 93 af 7.4.2009, s. 23).
- (9) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).
- (12) EUT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
- (13) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).
- (14) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

- (15) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).
- (16) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.
- (17) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).